

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMENDY GŁÓWNEJ POLICJI

Warszawa, dnia 15 czerwca 2004 r.

Nr 9

TREŚĆ:
Poz.:

ZARZĄDZENIA KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

39	– nr 495 z dnia 25 maja 2004 r.	w sprawie sposobu pełnienia służby na drogach przez policjantów	185
40	– nr 496 z dnia 25 maja 2004 r.	w sprawie badań na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu	206
41	– nr 497 z dnia 25 maja 2004 r.	w sprawie pełnienia służby przez policjantów wykorzystujących przyrządy kontrolno-pomiarowe służące do rejestracji zachowań uczestników ruchu drogowego	212

WYTYCZNE KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

42	– nr 1 z dnia 12 maja 2004 r.	w sprawie planowania inwestycji w jednostkach organizacyjnych Policji	216
43	– nr 2 z dnia 25 maja 2004 r.	w sprawie postępowania policjantów wobec osób korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych oraz osób korzystających z immunitetów krajowych	218

Wykaz aktów prawnych wydanych przez Komendanta Głównego Policji, nieopublikowanych w Dzienniku Urzędowym Komendy Głównej Policji nr 9	220
---	-----

39

ZARZĄDZENIE NR 495 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 25 maja 2004 r.

w sprawie sposobu pełnienia służby na drogach przez policjantów

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepisy ogólne

§ 1

Zarządzenie określa metody i formy wykonywania przez policjanta zadań w zakresie czuwania nad bezpieczeństwem i porządkiem ruchu na drogach i jego kontrolowania, zwanych dalej „kontrolą ruchu drogowego”, a w szczególności:

- 1) organizację służby na drogach i sposób jej pełnienia przez policjantów, z uwzględnieniem współdziałania z innymi rodzajami służb Policji i podmiotami pozapolicyjnymi w zakresie działań zmierzających do zwalczania przestępczości na drogach i poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym;
- 2) wykonywanie przez policjanta czynności na miejscu zdarzenia drogowego;

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 884, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873, Nr 210, poz. 2036.

3) dokumentowanie służby policjanta.

§ 2

1. Zadania Policji w zakresie kontroli ruchu drogowego i czynności na miejscu zdarzeń drogowych wykonuje policjant pełniący służbę w komórce właściwej do spraw ruchu drogowego, który ukończył odpowiednie szkolenie w tym zakresie, zwany dalej „policjantem ruchu drogowego”.
2. Policjant pełniący służbę patrolowo-interwencyjną lub obchodową wykonuje zadania z zakresu kontroli ruchu drogowego w przypadku ujawnienia wykroczenia przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w komunikacji oraz podejmuje wstępne czynności na miejscu zdarzenia drogowego do czasu przybycia policjantów z komórki właściwej do spraw ruchu drogowego.
3. Policjant, o którym mowa w ust. 2, może wykonywać zadania określone w ust. 1 na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej Policji lub dyżurnego jednostki.
4. Policjant inny niż określony w ust. 1 i 2 może być doraźnie kierowany do wykonywania niektórych czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej Policji.

§ 3

1. Policjant ruchu drogowego może być skierowany do wykonywania innych zadań niż kontrola ruchu drogowego w przypadku zdarzenia wymagającego niezwłocznego podjęcia czynności służbowych.
2. Decyzję o skierowaniu, o którym mowa w ust. 1, podejmuje kierownik jednostki organizacyjnej Policji, upoważniona przez niego osoba lub dyżurny jednostki.

§ 4

1. Zadania wymagające wiedzy specjalistycznej w zakresie:
 - 1) kierowania ruchem drogowym,
 - 2) kontroli stanu technicznego pojazdów silnikowych,
 - 3) obsługi i wykorzystania przyrządów kontrolno-pomiarowych służących do rejestracji zachowań uczestników ruchu drogowego oraz pomiaru prędkości,
 - 4) wykonywania czynności na miejscu zdarzeń drogowych,
 - 5) kontroli przewozu towarów niebezpiecznych,
 - 6) kontroli dokumentów związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne,
 - 7) kontroli zapisów urządzeń samoczynnie rejestrujących prędkość jazdy, czas jazdy i postoju (tachografów)
 wykonuje wyłącznie policjant ruchu drogowego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz § 30 ust. 3.

2. Policjant inny niż określony w § 2 ust. 1 może:
 - 1) wykonywać czynności wymagające użycia przyrządów kontrolno-pomiarowych w zakresie:
 - a) badania zawartości w organizmie alkoholu lub środków działających podobnie do alkoholu,
 - b) pomiaru prędkości pojazdów na drogach wojewódzkich, powiatowych i gminnych oraz w strefach zamieszkania;
 - 2) kierować ruchem drogowym, jeżeli wykonuje czynności w zakresie zabezpieczenia miejsca zdarzenia oraz zabezpieczenia imprez na drogach.
3. Warunkiem używania przyrządów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, jest ukończenie przez policjanta kursu specjalizacyjnego doskonalenia zawodowego z zakresu obsługi tych przyrządów.
4. W komendach wojewódzkich (Stołecznej) Policji kursy, o których mowa w ust. 3, realizują policjanci wyznaczeni przez komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, posiadający odpowiednią wiedzę i umiejętności.
5. Ewidencję policjantów jednostki organizacyjnej Policji innych niż policjanci ruchu drogowego, przeszkolonych z zakresu obsługi przyrządów kontrolno-pomiarowych, prowadzi komendant tej jednostki.
6. Kontroli, o której mowa w:
 - 1) ust. 1 pkt 6, może dokonywać jedynie policjant ruchu drogowego, który został upoważniony przez właściwego komendanta Policji do nakładania kar pieniężnych w drodze decyzji administracyjnej w jego imieniu;
 - 2) ust. 1 pkt 7, może dokonywać jedynie policjant ruchu drogowego zaopatrzony w odpowiednią pieczęć, określoną przepisami o kontroli ruchu drogowego.

Rozdział 2

Organizacja służby na drogach

§ 5

Organizację i koordynację służby pełnionej na wybranych drogach krajowych, zwaną dalej „centralną koordynacją służby”, określa dyrektor biura Komendy Głównej Policji właściwy do spraw ruchu drogowego po zasięgnięciu opinii właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji.

§ 6

1. Organizację i koordynację służby pełnionej na drogach nieobjętych centralną koordynacją, zwaną dalej „wojewódzką koordynacją służby”, określa komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji po zasięgnięciu opinii właściwych komendantów powiatowych lub miejskich Policji.

2. Określając wojewódzką koordynację służby należy uwzględnić w szczególności warunki współdziałania sąsiadujących komend powiatowych lub miejskich Policji, a w tym:
 - 1) wzajemne przekazywanie informacji o danych radiowych i dyslokacji patroli (posterunków) wykonujących zadania na odcinkach dróg usytuowanych w bezpośrednim sąsiedztwie granicy powiatu;
 - 2) prowadzenie przez policjantów działań na terenie sąsiedniego powiatu;
 - 3) podejmowanie wspólnych działań kontrolnych wzajemnie skoordynowanych.

§ 7

1. Dyslokację służby ustala kierownik komórki właściwej do spraw ruchu drogowego jednostki organizacyjnej Policji, w szczególności na podstawie:
 - 1) kwartalnej analizy stanu bezpieczeństwa i porządku na drogach, w tym aktualnego nasilenia przestępstw i wykroczeń, zatwierdzonej przez właściwego komendanta powiatowego lub miejskiego Policji;
 - 2) natężenia i struktury ruchu na poszczególnych odcinkach dróg i skrzyżowaniach;
 - 3) harmonogramu pełnienia służby centralnie koordynowanej;
 - 4) planów wojewódzkiej koordynacji służby;
 - 5) planów imprez na drogach;
 - 6) systemu dyslokacji punktów blokadowo-kontrolnych;
 - 7) potwierdzonych uwag i wniosków zgłaszanych przez obywateli, organy, instytucje oraz policjantów;
 - 8) planów działań wojewódzkich i powiatowych oraz innych doraźnych zadań.
2. Poza elementami wymienionymi w ust. 1, w planowaniu dyslokacji służby oraz precyzowaniu zadań i sposobu jej pełnienia należy uwzględnić w szczególności: porę roku i doby, dzień tygodnia, warunki atmosferyczne, przewidywane zagrożenia, informacje przekazane przez inne służby.
3. Dyslokacja służby powinna uwzględniać powiązanie miejsca i czasu pełnienia służby z postawionymi zadaniami.

§ 8

Ze względu na natężenie ruchu oraz zagrożenie jego bezpieczeństwa i porządku policjanci pełnią służbę na drogach w sposób:

- 1) stały, tj. codziennie przez 1, 2 lub 3 zmiany na drogach, na których wzmożony ruch i wynikające z tego zagrożenie występuje systematycznie przez znaczną część doby;
- 2) sezonowy, tj. tylko w niektórych okresach, stosownie do potrzeb, w szczególności w rejonach turystyczno-wypoczynkowych;

- 3) doraźny, jeżeli wzmożone natężenie ruchu i zagrożenie jego bezpieczeństwa występuje w krótkim okresie, np. z powodu odbywających się targów, imprez, uroczystości, przejazdów osób ochraniających, katastrof.

§ 9

1. Do służby na drodze należy kierować patrole co najmniej dwuosobowe, składające się z policjantów ruchu drogowego lub policjantów wyznaczonych do pełnienia służby na drogach w sposób określony w § 2 ust. 3 bądź innych policjantów.
2. W skład patrolu mogą wchodzić również funkcjonariusze innych służb, tj. straży gminnej (miejskiej), straży granicznej, inspekcji transportu drogowego, urzędu celnego, żandarmerii wojskowej oraz straży pożarnej.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do służby pełnionej na autostradzie, w komórce obsługi zdarzeń drogowych oraz służby centralnie koordynowanej.
4. Na dowódcę patrolu wyznacza się policjanta ruchu drogowego.
5. Dopuszcza się pełnienie służby przez patrol jednoosobowy, w tym również na posterunku, wyłącznie od świtu do zmierzchu w obszarze zabudowanym.
6. W przypadku zabezpieczenia imprez na drogach policjant może pełnić służbę w patrolu jednoosobowym albo na posterunku poza obszarem zabudowanym od świtu do zmierzchu.

§ 10

1. Dla każdej trasy objętej centralną lub wojewódzką koordynacją służby opracowuje się szczegółową charakterystykę, którą zatwierdza właściwy miejscowo komendant powiatowy lub miejski Policji. Charakterystyka podlega zarejestrowaniu zgodnie z przepisami dotyczącymi pracy kancelaryjnej.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do odcinków tras w granicach administracyjnych miast.
3. Na charakterystykę trasy składają się zwłaszcza:
 - 1) opis trasy, który powinien zawierać:
 - a) ogólne dane o trasie (numer lub nazwę drogi, przebieg, długość, granice powiatu, ukształtowanie pionowe i poziome, szerokość jezdni, liczbę pasów ruchu, rodzaj nawierzchni, obszary zabudowane, miejsca styku z innymi trasami oraz miejsca przeznaczone do zatrzymywania pojazdów, w tym samochodów ciężarowych, i inne istotne informacje),
 - b) dane o natężeniu i strukturze ruchu (okresy największego natężenia, struktura rodzajowa i kierunkowa ruchu na najważniejszych odcinkach trasy),
 - c) informacje o występujących na trasie urządzeniach organizacji i bezpieczeństwa ruchu (systemy regulacji ruchu, urządzenia ostrze-

- gawczo-zabezpieczające, ważniejsze znaki drogowe itp.),
- d) opis miejsc o szczególnym zagrożeniu porządku i bezpieczeństwa (skrótowe analizy stanu zagrożenia, liczba, rodzaj, czas, przyczyny i skutki zdarzeń drogowych, nasilenie wykroczeń na poszczególnych odcinkach trasy itp.), a także zagrożeniu przestępczością kryminalną,
 - e) informacje o miastach, osiedlach oraz ważniejszych obiektach i instytucjach zlokalizowanych przy trasie (np. drogi dojazdowe, parkingi, w tym przeznaczone dla transportu materiałów szczególnie niebezpiecznych oraz pojazdów usuwanych z dróg, placówki służby zdrowia, stacje paliwowe, jednostki Policji, obiekty wojskowe, administracja drogowa – ich adresy, telefony, godziny urzędowania),
 - f) inne informacje określające szczególne zagrożenia wynikające z charakteru miejsca lub obiektu znajdującego się przy drodze bądź w jej pobliżu;
- 2) szkic trasy, który powinien być graficznym odzwierciedleniem ważniejszych elementów jej charakterystyki;
 - 3) zadania policjanta charakterystyczne dla trasy, które powinny być opracowane w formie wykazu jego podstawowych obowiązków.
4. W przypadku wystąpienia zmian charakterystyka trasy powinna być niezwłocznie zaktualizowana.
 5. Charakterystykę trasy przechowuje kierownik komórki właściwej do spraw ruchu drogowego, a kopię charakterystyki powinien posiadać przy sobie patrol pełniący służbę.
 6. Za sporządzenie charakterystyki trasy, jej prawidłowość, aktualizację i przechowywanie jest odpowiedzialny kierownik komórki właściwej do spraw ruchu drogowego.

§ 11

Kierownik komórki właściwej do spraw ruchu drogowego lub wyznaczony przez niego policjant sporządza graficzne zestawienie planowanych służb podległych mu policjantów, zwane dalej „grafikiem”.

§ 12

Policjant kierujący pojazdem służbowym przed objęciem służby ma obowiązek sprawdzić wyposażenie pojazdu, jego stan techniczny oraz działanie środków łączności. O stwierdzonych usterkach, których nie można natychmiast usunąć, względnie brakach w wyposażeniu pojazdu, policjant niezwłocznie melduje prowadzącemu odprawę do służby.

§ 13

1. Odprawę do służby i rozliczenie służby przeprowadza kierownik komórki właściwej do spraw ru-

chu drogowego lub wyznaczona przez niego osoba, a w razie ich nieobecności dyżurny jednostki organizacyjnej Policji.

2. Odprawa, o której mowa w ust. 1, powinna uwzględniać w szczególności:
 - 1) pouczenie o zasadach bezpieczeństwa w czasie pełnienia służby;
 - 2) sprawdzenie gotowości do pełnienia służby;
 - 3) przekazanie informacji o aktualnym stanie bezpieczeństwa i porządku w rejonie pełnienia służby, w tym poszukiwanych sprawcach przestępstw, skradzionych pojazdach (poszukiwanych lub odwołanych) oraz ważniejszych wydarzeniach na terenie podległym danej jednostce Policji;
 - 4) poinformowanie o dyslokacji służby i składzie patrolu;
 - 5) określenie miejsca, czasu rozpoczęcia i zakończenia przerwy w służbie;
 - 6) poinformowanie o ewentualnych zmianach w organizacji służby lub organizacji ruchu;
 - 7) określenie formy pełnienia służby i zalecanego sposobu realizacji zadań;
 - 8) postawienie zadań doraźnych;
 - 9) sprawdzenie znajomości zadań i obowiązków na posterunku lub trasie.
3. Przez gotowość policjanta do pełnienia służby należy rozumieć:
 - 1) odpowiedni stan zdrowia;
 - 2) regulaminowe umundurowanie, wymagane wyposażenie służbowe i dokumenty oraz estetyczny wygląd zewnętrzny;
 - 3) dysponowanie sprawnym pojazdem i sprzętem technicznym.
4. Policjant prowadzący odprawę do służby wyznacza dowódcę patrolu, do którego obowiązków należy podejmowanie decyzji służbowych co do trybu, metod i sposobu podjęcia działań w określonej sytuacji.
5. Otrzymane na odprawie zadania doraźne policjant jest obowiązany wpisać do notatnika służbowego.
6. Po zakończeniu odprawy prowadzący ją składa podpis w notatniku służbowym policjanta.

§ 14

1. Decyzję o użyciu motocykli w służbie przy temperaturze poniżej 5° C, jak również podczas intensywnych opadów atmosferycznych podejmuje kierownik komórki organizacyjnej służby ruchu drogowego lub upoważniony przez niego policjant.
2. Do służby na motocyklach kieruje się policjantów, którzy nie ukończyli 40 lat, albo policjantów, którzy ukończyli 40 rok życia i wyrazili pisemną zgodę na pełnienie służby w tej formie.
3. Warunkiem pełnienia służby na motocyklu o pojemności skokowej silnika przekraczającej 350 cm³ jest ukończenie przez policjanta kursu specjalistycznego w tym zakresie.

§ 15

1. W przypadku niewykorzystania przerwy wyznaczonej na odprawie do służby czas lub miejsce jej wykorzystania policjant uzgadnia z dyżurnym jednostki Policji, odnotowując to w notatniku służbowym.
2. Policjant na czas przerwy może opuścić rejon, trasę lub posterunek jedynie po uzgodnieniu z dyżurnym jednostki Policji.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku służby pełnionej na autostradzie, trasie objętej centralną lub wojewódzką koordynacją.
4. Policjant w czasie przerwy prowadzi stały nasłuch radiowy.

Rozdział 3**Sposób pełnienia służby na drogach przez policjantów****§ 16**

1. Służba policjanta na drodze polega na podejmowaniu działań zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa, porządku publicznego oraz płynności ruchu na trasie lub posterunku.
2. W sytuacji szczególnego utrudnienia ruchu lub jego zatamowania policjant jest zobowiązany do niezwłocznego podjęcia działań zmierzających do przywrócenia płynności ruchu, a w razie potrzeby ręcznego kierowania ruchem, informując o tym dyżurnego jednostki Policji.
3. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego policjant jest zobowiązany podjąć czynności w celu szybkiego i skutecznego usunięcia przyczyn tego stanu, o czym informuje dyżurnego jednostki Policji, a po zakończeniu służby sporządza notatkę służbową.
4. W ramach działań, o których mowa w ust. 1, policjant powinien zapobiegać przestępstwom i wykroczeniom innym niż przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w ruchu na drogach, a w przypadku ich zaistnienia podjąć przewidziane prawem czynności zmierzające do ustalenia i ujęcia sprawców tych czynów.
5. Wszelkie informacje o przestępstwach lub wykroczeniach, o których mowa w ust. 4, oraz osobach podejrzewanych o ich popełnienie policjant przekazuje dyżurnemu jednostki Policji, a po zakończeniu służby sporządza notatkę urzędową lub meldunek informacyjny.

§ 17

1. Statycznej kontroli prędkości pojazdów przy użyciu przyrządu kontrolno-pomiarowego należy dokonywać przemiennie z patrołowaniem trasy. Przepis ten nie dotyczy przyrządów samoczynnie ujawniających i rejestrujących przekroczenie dopuszczalnej prędkości.

2. Czas i miejsce kontroli prędkości muszą wynikać z zadań przekazanych na odprawie do realizacji przez policjantów w czasie służby.
3. Czas i miejsce kontroli może zmienić dyżurny jednostki Policji na uzasadniony wniosek policjanta w trakcie służby, np. w związku z warunkami panującymi na drodze.
4. Podczas dokonywania pomiaru prędkości pojazd służbowy powinien być usytuowany w miejscu widocznym dla kierujących pojazdami.

§ 18

1. Policjant ruchu drogowego pełniący służbę w patrolu obsługi zdarzeń drogowych na miejscu zdarzenia ma obowiązek stosowania zestawu służącego do zabezpieczania takich miejsc, włączenia niebieskich świateł błyskowych oraz świateł awaryjnych w pojeździe służbowym.
2. Policjant inny niż określony w ust. 1, wykonujący czynności na miejscu zdarzenia drogowego, jest zobowiązany do włączenia w pojeździe służbowym świateł awaryjnych oraz niebieskich świateł błyskowych.

§ 19

1. Policjant, pełniąc służbę na drodze, jest obowiązany:
 - 1) dokładnie zapoznać się z trasą;
 - 2) w miarę możliwości informować uczestników ruchu o zagrożeniach i utrudnieniach wynikających ze złego stanu dróg, zdarzeń losowych lub katastrof;
 - 3) reagować na przestępstwa i wykroczenia, stosując środki przewidziane prawem;
 - 4) pouczać i wdrażać osoby uczestniczące w ruchu do przestrzegania zasad bezpiecznego i kulturalnego korzystania z dróg;
 - 5) w miarę możliwości okazać, na żądanie osoby kontrolowanej, wynik pomiaru lub nagranie;
 - 6) wykonywać czynności wstępne na miejscu zdarzenia drogowego stosownie do posiadanych środków i możliwości oraz zgłaszać dyżurnemu potrzebę skorzystania z pomocy innych służb;
 - 7) przeciwdziałać zanieczyszczeniu środowiska naturalnego w obrębie drogi i przyległego do niej rejonu;
 - 8) w uzasadnionych przypadkach udzielać niezbędnej pomocy uczestnikom ruchu, szczególnie w przypadkach, gdy ich pojazd uległ awarii w miejscu powodującym zagrożenie bezpieczeństwa lub płynności ruchu albo w miejscu zagrożonym przestępczością kryminalną, a o podjętych działaniach powiadomić dyżurnego jednostki Policji;
 - 9) współdziałać z funkcjonariuszami innych służb Policji, zwłaszcza przez zbieranie i przekazywanie informacji o wszelkich naruszeniach

- prawa niezwiązanych z bezpieczeństwem i porządkiem na drogach;
- 10) utrzymywać stałą łączność radiową lub telefoniczną z dyżurnym jednostki organizacyjnej Policji, niezwłocznie meldować o objęciu służby na trasie lub posterunku, a także o zaistniałych wydarzeniach nadzwyczajnych oraz ujawnieniu nietrzeźwych kierujących pojazdami, wypadkach i kolizjach drogowych;
 - 11) zbierać i zgłaszać przełożonemu uwagi i propozycje w zakresie niezbędnych przedsięwzięć zmierzających do usprawnienia, poprawy bezpieczeństwa i porządku ruchu, w tym dotyczące infrastruktury drogowej;
 - 12) posiadać przy sobie potwierdzoną kopię świadectwa legalizacji przyrządów kontrolno-pomiarowych używanych w służbie oraz instrukcje obsługi tych przyrządów; obowiązek ten nie dotyczy kopii świadectwa legalizacji przyrządu działającego samoczynnie;
 - 13) okazać na prośbę osoby kontrolowanej potwierdzoną kopię świadectwa legalizacji przyrządu kontrolno-pomiarowego;
 - 14) dokonać patrolu wyznaczonej trasy co najmniej raz w ciągu służby;
 - 15) używać umundurowania z elementami odbłaskowymi bez względu na porę dnia i roku.
2. Na hasło „policjant wzywa pomocy” policjant ma obowiązek niezwłocznie odstąpić od wykonywanych czynności i, meldując przyjęcie wezwania dyżurnemu, udać się w miejsce zagrożenia.

§ 20

1. Policjantowi pełniącemu służbę na drodze zabrania się:
 - 1) wykonywania czynności niezwiązanych ze służbą, a w szczególności wykorzystywania pojazdu służbowego do celów prywatnych;
 - 2) przebywania w radiowozie w czasie pełnienia służby statycznej, z wyjątkiem:
 - a) prowadzenia korespondencji radiowej,
 - b) sporządzania dokumentacji w związku z wykonywanymi zadaniami,
 - c) używania przyrządów rejestrujących wykroczenia, wymagających stałego lub okresowego nadzoru, oraz przyrządów do badania stanu trzeźwości,
 - d) przerwy w służbie,
 - e) niekorzystnych warunków atmosferycznych,
 - f) prowadzenia nadzoru nad ruchem w miejscach, w których zatrzymanie pojazdu do kontroli jest niemożliwe ze względów bezpieczeństwa,
 - g) realizacji zadań związanych z pilotażem;
 - 3) opuszczania trasy lub posterunku, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 2;
 - 4) wsiadania do kontrolowanego pojazdu w przypadkach niezwiązanych z kontrolą stanu technicznego, wyposażenia pojazdu lub przewożonego ładunku albo z niezbędnym kierowaniem tym pojazdem;
 - 5) czynienia uwag i prowadzenia rozmowy z osobą kontrolowaną na tematy niezwiązane z przedmiotem kontroli;
 - 6) przyjmowania od osoby kontrolowanej dokumentów podawanych w portfelach, saszetkach lub podobnych przedmiotach;
 - 7) używania podczas jazdy czerwonych świateł błyskowych niezgodnie z ich przeznaczeniem.
2. Policjant może opuścić trasę lub posterunek, z zastrzeżeniem ust. 4:
 - 1) w razie konieczności:
 - a) udzielania pomocy chorym lub rannym uczestnikom ruchu drogowego,
 - b) doprowadzenia sprawcy wykroczenia lub przestępstwa do jednostki Policji, izby wytrzeźwień lub placówki służby zdrowia,
 - c) poddania osoby badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub innego środka działającego podobnie do alkoholu;
 - 2) w celu wykonywania poza kontrolowaną trasą czynności służbowych w rejonie lub na miejscu:
 - a) zdarzenia drogowego lub innego zdarzenia, w którym są zabiści lub ranni,
 - b) przestępstwa,
 - c) poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego;
 - 3) w razie podjęcia pościgu;
 - 4) w razie nagłych zdarzeń losowych dotyczących patrolu, w szczególności choroby policjanta lub awarii pojazdu;
 - 5) w innych uzasadnionych przypadkach na polecenie lub za zgodą przełożonego, przekazaną przez dyżurnego jednostki Policji, który dokonuje o tym zapisu w książce wydarzeń.
3. Przyczynę i czas opuszczania trasy lub posterunku z powodów określonych w ust. 2 pkt 1-4 oraz czas powrotu na trasę lub posterunek należy niezwłocznie zgłosić dyżurnemu jednostki Policji i odnotować w notatniku służbowym.
4. Decyzję o opuszczeniu przez patrol trasy centralnie koordynowanej podejmuje dyżurny komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji po uzgodnieniu z dyżurnym operacyjnym KGP, powiadamiając o tym dyżurnego jednostki Policji. O podjętej decyzji dyżurny KWP/KSP informuje naczelnika wydziału właściwego w sprawach ruchu drogowego komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji lub wyznaczoną przez niego osobę.
5. W przypadku opuszczenia przez patrol trasy centralnie koordynowanej dyżurny danej jednostki Policji niezwłocznie kieruje na trasę inny patrol pełniący służbę oznakowanym radiowozem.

§ 21

1. Policjant wykonuje kontrolę ruchu drogowego, w zależności od potrzeb, w sposób:
 - 1) dynamiczny, polegający na patrolowaniu trasy pojazdem służbowym z prędkością zapewniającą obserwację ruchu drogowego, statkiem powietrznym lub pieszo;
 - 2) statyczny, polegający na wykonywaniu czynności na posterunku lub podczas kierowania ruchem;
 - 3) dynamiczno-statyczny, polegający na wykonywaniu czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, w sposób przemienny.
2. Kontrola ruchu drogowego powinna być wykonywana w sposób uwzględniający prewencyjne oddziaływanie na uczestników ruchu drogowego.
3. Podczas pełnienia służby w sposób statyczny oznakowany radiowóz powinien być ustawiony w miejscu bezpiecznym i widocznym dla uczestników ruchu. W warunkach niedostatecznej widoczności w radiowozie powinien być włączony świetlny napis „POLICJA”.
4. Policjant pełniący służbę na drodze oznakowanym pojazdem służbowym jest obowiązany używać świateł mijania lub świateł do jazdy dziennej przez całą dobę.
5. Do służby na trasach objętych centralną koordynacją należy kierować wyłącznie oznakowane samochody wyposażone w przyrządy kontrolno-pomiarowe oraz sprzęt umożliwiający natychmiastowe zorganizowanie punktu blokadowego, a w szczególności: kamizelki kuloodporne, hełmy, kolczatkę, broń automatyczną, zestaw „zapora”. Pojazdy te powinny posiadać co najmniej parametry techniczne, które określa załącznik nr 1 do zarządzenia.
6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w § 20 ust. 5.

§ 22

1. Polecenie lub sygnał do zatrzymania pojazdu powinien być podawany z odległości uwzględniającej jego prędkość i w szczególności warunki: drogowe, ruchu oraz atmosferyczne, aż do momentu upewnienia się, że kierujący pojazdem polecenie lub sygnał zrozumiał.
2. Sposoby zatrzymywania pojazdów przez policjanta pieszego lub poruszającego się pojazdem określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 23

1. Policjant podający sygnał do zatrzymania obserwuje zatrzymywany pojazd tak, aby w przypadku niezatrzymania się go mógł odczytać i zanotować numer rejestracyjny lub w inny sposób zidentyfikować pojazd oraz jadące w nim osoby.
2. W razie niezatrzymania się pojazdu policjant natychmiast przekazuje dyżurnemu jednostki lub

operatorowi stanowiska kierowania informacje o tym pojeździe i znajdujących się w nim osobach oraz, w miarę możliwości, podejmuje pościg zgodnie z § 29.

3. Pojazd powinien być zatrzymany w miejscu, gdzie wykonanie czynności kontrolnych nie spowoduje utrudnienia lub zagrożenia bezpieczeństwa ruchu oraz policjanta i innych użytkowników drogi, np. na poboczu, pasie awaryjnym, zatoce postojowej, na chodniku, a w przypadku ich braku lub niemożliwości wykorzystania – na jezdni przy jej prawej krawędzi.
4. Przed podjęciem kontroli poza granicami miasta w okresie od zmierzchu do świtu policjant jest obowiązany każdorazowo przekazać drogą radiową dyżurnemu jednostki Policji informację o zamiarze kontroli, podając numer rejestracyjny pojazdu, jego markę, miejsce kontroli i inne ważne okoliczności, a po jej zakończeniu zameldować o tym dyżurnemu.
5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w razie konieczności zatrzymania pojazdu w wyniku prowadzonych działań pościgowych lub prowadzenia planowanych działań kontrolno-blokadowych.
6. Policjant pełniący służbę na drodze w okresie od zmierzchu do świtu powinien być przygotowany do użycia broni służbowej, w tym automatycznej, która powinna znajdować się na wyposażeniu radiowozu, oraz mieć na sobie kamizelkę kuloodporną.

§ 24

1. Policjant podczas kontroli ruchu drogowego obowiązany jest do taktownego i życzliwego, lecz stanowczego zachowania się wobec uczestników ruchu.
2. Przed przystąpieniem do kontroli kierującego oraz sprawdzenia dokumentów, ładunku i stanu technicznego pojazdu policjant powinien wydać polecenie unieruchomienia silnika pojazdu, wyjęcia kluczyków ze stacyjki, a w przypadku przeprowadzania kontroli na jezdni lub poboczu – włączenia świateł awaryjnych o każdej porze doby, a jeżeli pojazd nie jest w niego wyposażony – włączenia świateł pozycyjnych w okresie zmniejszonej przejrzystości powietrza; kontrola powinna być przeprowadzona w obecności kierującego i przebiegać sprawnie.
3. Policjant może na prośbę pasażerów pojazdu zezwolić na jego opuszczenie, jeżeli ma pewność, że przebieg kontroli nie zostanie zakłócony.
4. Patrol poza obszarem zabudowanym może zatrzymać do kontroli tylko jeden pojazd z wyjątkiem sytuacji, gdy kierujący innym pojazdem dopuszcza się popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.
5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się podczas wzmożonych działań realizowanych na podstawie odrębnego planu, których głównym celem jest skontrolowanie maksymalnej liczby kierujących pojazdami.

§ 25

1. W czasie kontroli pojazdu i osób policjant powinien zachować szczególne środki ostrożności, a zwłaszcza:
 - 1) obserwować osoby znajdujące się w pojeździe, a w uzasadnionych przypadkach wylegitymować je;
 - 2) nie dopuszczać, by kierujący pojazdem jednośladowym znajdował się z drugiej strony tego pojazdu.
2. Policjant niewykonyjący czynności kontrolnych obowiązany jest do ubezpieczania policjanta wykonującego te czynności. Fakt ten policjant odnotowuje w notatniku służbowym.

§ 26

1. W razie podejrzenia, że kierujący pojazdem jest w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu, policjant powinien spowodować opuszczenie przez niego pojazdu i przeprowadzić badanie:
 - 1) przy użyciu urządzeń elektronicznych dokonujących pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu;
 - 2) przy użyciu metod niewymagających badania laboratoryjnego w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu.
2. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1, nie jest w stanie poddać się lub odmawia poddania się badaniu określonymu w tym przepisie, należy ją uprzedzić o możliwości pobrania krwi lub moczu bez jej zgody, a w razie braku zgody – doprowadzić ją do najbliższej placówki służby zdrowia lub izby wytrzeźwień w celu pobrania krwi lub moczu.
3. Pojazd kierującego, o którym mowa w ust. 1, należy odpowiednio zabezpieczyć, wydając dyspozycję usunięcia pojazdu na strzeżony parking na koszt właściciela.
4. Przedsiębiorca usuwający pojazd może być wezwany tylko za pośrednictwem dyżurnego jednostki, który odnotowuje ten fakt w książce wydarzeń.
5. Pojazdu nie usuwa się z drogi, jeżeli istnieje możliwość przekazania go niezwłocznie, tj. do czasu zakończenia niezbędnych czynności, osobie wskazanej przez kierującego pojazdem, w tym również przybyłej na miejsce przeprowadzania kontroli, która ukończyła 18 lat, wyraziła zgodę na przyjęcie pojazdu, nie znajduje się w stanie nietrzeźwości, stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu. Policjant powinien zażądać potwierdzenia w notatniku służbowym faktu przyjęcia pojazdu przez tę osobę.
6. O sposobie postępowania z pojazdem policjant zawiadamia dyżurnego jednostki Policji, który udziela mu wszechstronnej pomocy, zwłaszcza

gdy nie jest możliwe zabezpieczenie pojazdu w sposób określony w ust. 3 i 5.

7. W przypadku gdy kierujący, o którym mowa w ust. 1, przewozi osoby lub ładunek, które muszą być dostarczone do miejsca przeznaczenia w określonym czasie (np. artykuły łatwo psujące się lub zwierzęta), policjant powinien o tym fakcie niezwłocznie zawiadomić dyżurnego jednostki Policji w celu uzyskania dyspozycji co do dalszego postępowania.

§ 27

1. Doprowadzając kierującego wraz z pojazdem, pasażerami lub ładunkiem do jednostki Policji, policjant powinien w każdym przypadku:
 - 1) zatrzymać dokumenty uprawniające do kierowania pojazdem, dokumenty pojazdu i ładunku, a w razie potrzeby także dokumenty pasażerów;
 - 2) określić kierującemu kierunek, prędkość i sposób jazdy;
 - 3) jechać za pojazdem w bezpiecznej odległości.
2. Dyżurny jednostki Policji każdorazowo kwituje w notatniku służbowym policjanta lub na kopii notatki służbowej: przekazanie osób, pojazdów, zakwestionowanych przedmiotów oraz dokumentów sporządzonych w związku z podjętymi czynnościami, a także dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdem lub jego używania.

§ 28

Jeżeli podczas kontroli ustalono, że za ujawnione wykroczenie odpowiedzialne są również inne osoby, policjant powinien wobec tych osób zastosować przysługujące mu środki prawne lub wystąpić o ich zastosowanie przez inne organy, w szczególności wobec rodziców i opiekunów dzieci oraz osób odpowiedzialnych za właściwy stan techniczny i eksploatację środków transportu, stan dróg, ulic i urządzeń zabezpieczających.

§ 29

1. Patrol może podjąć pościg indywidualny w szczególności za:
 - 1) kierującym pojazdem, który nie zastosował się do sygnału zatrzymania podanego przez policjanta lub w inny sposób jego zachowanie wskazuje jednoznacznie na chęć uniknięcia kontroli;
 - 2) kierującym pojazdem, który nie zastosował się do wiążącego polecenia wydanego przez policjanta, zabraniającego kierowania pojazdem;
 - 3) sprawcą przestępstwa lub sprawcą zdarzenia drogowego, który oddalił się z tego miejsca.
2. W przypadku konieczności podjęcia pościgu indywidualnego należy uwzględnić w szczególności:
 - 1) upływ czasu od momentu ucieczki;

- 2) kierunek ucieczki;
 - 3) rodzaj i cechy pojazdu będącego środkiem ucieczki;
 - 4) warunki, w jakich odbywa się ruch, warunki atmosferyczne i topograficzne;
 - 5) realne możliwości powodzenia pościgu.
3. Policjant powinien odstąpić od prowadzenia pościgu, a podjęty przerwać, jeżeli czynności pościgowe w sposób oczywisty zagrażają życiu lub zdrowiu policjanta bądź osób postronnych lub okoliczności, o których mowa w ust. 2, wskazują na brak możliwości osiągnięcia celu pościgu.
4. Sposób postępowania policjanta w razie konieczności podjęcia pościgu określają przepisy w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych.
5. O podjęciu, zaniechaniu i zakończeniu pościgu należy niezwłocznie powiadomić dyżurnego jednostki Policji.

Rozdział 4

Czynności wykonywane przez policjantów na miejscu zdarzenia drogowego

§ 30

1. Czynności na miejscu zdarzenia drogowego wykonują policjanci pełniący służbę w komórce obsługi zdarzeń drogowych, zwanej dalej w skrócie „OZD”, lub inni policjanci ruchu drogowego właściwie wyposażeni, którzy ukończyli odpowiednie szkolenie w tym zakresie.
2. Służba w komórkach OZD powinna być pełniona przy użyciu wyłącznie oznakowanego pojazdu samochodowego typu „furgon” spełniającego minimalne wymagania techniczne i wyposażonego w zakresie określonym w załączniku nr 3 do zarządzenia.
3. Czynności, o których mowa w ust. 1, mogą wykonywać również policjanci grupy dochodowo-śledczej, a w przypadku zdarzenia, w którym nie ma osoby zabitej lub rannej, w uzasadnionych okolicznościach na polecenie dyżurnego jednostki Policji – inni policjanci.
4. W czynnościach, o których mowa w ust. 1, w miarę możliwości powinien uczestniczyć policjant, który ukończył szkolenie z zakresu techniki kryminalistycznej.

§ 31

1. Policjant, który jako pierwszy przybył na miejsce zdarzenia drogowego, jest obowiązany ustawić pojazd w sposób określony w § 18 ust. 2 w miejscu widocznym dla innych uczestników ruchu drogowego, a jednocześnie zapewniając bezpieczeństwo policjanta zabezpieczającego to miejsce, a następnie podjąć czynności polegające w szczególności na:

- 1) zapewnieniu porządku i bezpieczeństwa na miejscu zdarzenia oraz współdziałaniu z innymi służbami ratowniczymi celem zminimalizowania skutków zdarzenia;
 - 2) udzieleniu pomocy przedlekarskiej ofiarom wypadku;
 - 3) ustaleniu rodzaju i skutków zdarzenia;
 - 4) zabezpieczeniu miejsca zdarzenia dla przeprowadzenia dalszych czynności procesowych;
 - 5) podjęciu pościgu, jeżeli sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia, a pościg rokuje powodzenie zatrzymania sprawcy;
 - 6) ustaleniu osób uczestniczących w zdarzeniu i jego świadków oraz spisaniu ich danych personalnych, a także rozpytaniu co do okoliczności zdarzenia.
2. Po przybyciu na miejsce zdarzenia załogi OZD, policjant, o którym mowa w ust. 1, przekazuje dowódcy załogi informacje o wykonanych czynnościach, dokonanych ustaleniach i pozostaje do jego dyspozycji, a po zakończeniu służby – sporządza notatkę urzędową z zabezpieczenia miejsca zdarzenia.

§ 32

Policjant po uzyskaniu informacji o zdarzeniu drogowym:

- 1) dokumentuje źródło i czas uzyskania informacji, a jeżeli informację przekazał dyżurny jednostki, potwierdza drogą radiową jej przyjęcie i niezwłocznie udaje się na miejsce zdarzenia, a po przybyciu:
 - a) ustawia pojazd w sposób zapewniający bezpieczeństwo na miejscu zdarzenia, określony w § 18 ust. 1 lub 2,
 - b) informuje dyżurnego jednostki o rozpoczęciu czynności,
 - c) dokonuje wstępnej oceny zdarzenia co do skutków, rodzaju i ofiar oraz powiadamia o tym dyżurnego jednostki.

§ 33

1. Wykonując czynności na miejscu wypadku, tj. zdarzenia drogowego, w którym jest zabity lub ranny, policjant jest obowiązany:
 - 1) udzielić osobie rannej niezbędnej pomocy, w szczególności poprzez:
 - a) wydobyć lub uwolnić jej, w miarę możliwości, z pojazdu,
 - b) udzielenie pomocy przedlekarskiej,
 - c) sprowadzenie pomocy medycznej,
 - d) sprowadzenie, w razie potrzeby, innych służb specjalistycznych,
 - e) odizolowanie terenu i wezwanie specjalistycznej jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej w przypadku zagrożenia skażeniem niebezpiecznymi substancjami;

- 2) zorganizować ruch w nowo powstałej sytuacji oraz zabezpieczyć miejsce zdarzenia przed kolejnym wypadkiem lub kolizją, w szczególności poprzez:
 - a) ustawienie w odpowiednich miejscach znaków i urządzeń ostrzegawczo-zabezpieczających,
 - b) ustalenie form współpracy z innymi podmiotami biorącymi udział w likwidacji skutków wypadku,
 - c) czasowe zamknięcie lub ograniczenie ruchu, a w razie potrzeby zlecenie zarządcy drogi konieczności zorganizowania objazdu, o czym należy powiadomić dyżurnego jednostki w celu poinformowania o objazdach uczestników ruchu przy wykorzystaniu lokalnych mediów,
 - d) usunięcie z rejonu zdarzenia osób postronnych;
- 3) zabezpieczyć ujawnione ślady pod względem technicznym i procesowym przed ich utratą lub zniekształceniem, w tym również przez służby ratownicze i techniczne;
- 4) ustalić uczestników i świadków wypadku, spisać ich dane personalne;
- 5) poddać badaniu na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu kierującego (kierujących) pojazdem oraz inną osobę, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogła kierować pojazdem uczestniczącym w wypadku;
- 6) na podstawie rozmowy z uczestnikami i świadkami obecnymi na miejscu oraz innych dowodów ustalić wstępnie przebieg i istotne okoliczności wypadku;
- 7) dokonać sprawdzeń uczestników wypadku i pojazdów w systemie informatycznym, a jeżeli jest to konieczne – odizolować od innych uczestników i świadków;
- 8) ustalić miejsce hospitalizacji uczestnika wypadku odwiezionego do szpitala, a jeżeli jest to osoba poszukiwana – powiadomić dyżurnego; w razie ucieczki uczestnika wypadku podjąć, w porozumieniu z dyżurnym, czynności zmierzające do ujęcia osoby;
- 9) przeprowadzić oględziny: miejsca zdarzenia, pojazdów w nim uczestniczących, rzeczy, a w przypadku niecierpiącym zwłoki – również zwłok, oraz dokonać innych czynności zgodnie z Kodeksem postępowania karnego (np. zarządzić zabezpieczenie pojazdu i odieży do dalszych badań);
- 10) sporządzić dokumentację z przeprowadzonych czynności procesowych, a w szczególności:
 - a) szkic miejsca wypadku, protokoły oględzin pojazdu i miejsca zdarzenia, protokoły przeprowadzonych badań na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, dokumentację fotograficzną, a w razie potrzeby i możliwości – zarejestrować obraz z przeprowadzanej czynności procesowej,
 - b) telegram o zdarzeniu, notatkę urzędową oraz kartę statystyczną zdarzenia drogowego Prd – 2/2;
- 11) w razie potrzeby niezwłocznie poinformować dyżurnego jednostki Policji o konieczności zawiadomienia prokuratora lub wezwania biegłego;
- 12) w udokumentowany sposób zabezpieczyć mienie uczestników wypadku, jeżeli sami nie są w stanie tego uczynić;
- 13) wykonać inne czynności, a w szczególności:
 - a) zleczone przez prokuratora lub dyżurnego jednostki,
 - b) zatrzymać w uzasadnionych przypadkach dokumenty, np. paszport, prawo jazdy, dowód rejestracyjny, tarcze tachografów,
 - c) poinformować uczestników wypadku o dalszej procedurze postępowania w sprawie,
 - d) w przypadkach niecierpiących zwłoki (np. potrzeba zastosowania środka zapobiegawczego, udział w zdarzeniu osoby czasowo tylko przebywającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zamieszkującej w znacznej odległości od miejsca wypadku) przesłuchać lub skierować na przesłuchanie świadków i uczestników wypadku,
 - e) w uzasadnionych przypadkach w razie potrzeby zatrzymać osobę w uzgodnieniu z dyżurnym prokuratorem;
- 14) wykonać czynności związane z przywróceniem ruchu drogowego w miejscu wypadku, w szczególności:
 - a) zarządzić usunięcie pojazdu,
 - b) wezwać zarządcę drogi do uporządkowania i uprzątnięcia miejsca zdarzenia,
 - c) usunąć urządzenia ostrzegawczo-zabezpieczające,
 - d) przywrócić ruch do stanu pierwotnego, w tym zlikwidować wprowadzone objazdy,
 - e) zgłosić dyżurnemu jednostki konieczność powiadomienia właściwego przedsiębiorcy odpowiedzialnego za ładunek o potrzebie jego zabezpieczenia,
- 15) jeżeli w wypadku jest osoba zabita lub osoba, która odniosła ciężkie obrażenia ciała i znajduje się w stanie nieprzytomnym, bądź gdy poszkodowanym jest nieletni, powiadomić dyżurnego jednostki Policji o konieczności zawiadomienia osoby najbliższej ofierze zdarzenia, a w przypadku cudzoziemca – odpowiedniego przedstawicielstwa państwa obcego;

- 16) powiadomić dyżurnego o zakończeniu czynności na miejscu wypadku, niezwłocznie sporządzić stosowną dokumentację z wykonanych czynności i wraz z zabezpieczonymi dokumentami przekazać ją dyżurnemu lub innemu policjantowi wyznaczonemu przez kierownika jednostki Policji.
2. Dokumentacja fotograficzna, o której mowa w ust. 1 pkt 10 lit. a, powinna zawierać również zdjęcia pojazdów wykonane prostopadle do uszkodzonych płaszczyzn (przedniej, tylnej i bocznych), pozwalające zidentyfikować markę, typ, model i numer rejestracyjny pojazdu.

§ 34

1. Wykonując czynności na miejscu kolizji, tj. zdarzenia drogowego, w którym nie ma osoby zabitej lub rannej, policjant jest obowiązany:
 - 1) zabezpieczyć w miarę potrzeby ślady położenia pojazdu i zarządzić usunięcie pojazdu z miejsca zdarzenia, aby nie powodował zagrożenia lub tamowania ruchu, a jeżeli jest to niemożliwe – wykonać czynności, o których mowa w § 33 ust. 1 pkt 2;
 - 2) ustalić uczestników oraz świadków kolizji na jej okoliczność, spisać ich dane personalne;
 - 3) w razie uzasadnionej potrzeby poddać badaniu na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu kierującego (kierujących) pojazdem oraz inną osobę, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogła kierować pojazdem uczestniczącym w kolizji;
 - 4) w razie potrzeby wezwać zarządcę drogi do uporządkowania i uprzątnięcia miejsca kolizji;
 - 5) na podstawie rozmowy z uczestnikami i świadkami obecnymi na miejscu oraz innych dowodów ustalić przebieg i istotne okoliczności kolizji;
 - 6) dokonać sprawdzenia uczestnika kolizji oraz pojazdu w systemie informatycznym, a jeżeli jest to konieczne – odizolować od innych uczestników i świadków kolizji; w razie ustalenia osoby lub pojazdu poszukiwanego – powiadomić dyżurnego jednostki Policji;
 - 7) dokonać wzrokowej oceny miejsca kolizji oraz pojazdów w niej uczestniczących, a jeżeli wynika to z innych ustaleń – przeprowadzić czynności procesowe, m.in. zabezpieczyć pojazd lub jego części, odzież osoby uczestniczącej w kolizji oraz inne ślady istotne dla rozstrzygnięcia sprawy;
 - 8) zastosować wobec sprawcy kolizji postępowanie mandatowe, a w uzasadnionych przypadkach środki oddziaływania wychowawczego, jeżeli okoliczności tego zdarzenia nie budzą wątpliwości i żaden z jego uczest-

ników nie kwestionuje ustaleń poczynionych przez policjanta;

- 9) sporządzić notatkę urzędową, a jeżeli na miejscu kolizji nie jest możliwe ustalenie sprawcy wykroczenia lub oddalił się on z miejsca albo odmówił przyjęcia mandatu karnego – sporządzić w szczególności: szkic miejsca kolizji, protokół oględzin pojazdu oraz, w miarę możliwości, dokumentację fotograficzną, a w razie potrzeby i możliwości zarejestrować obraz z przeprowadzonych czynności;
 - 10) w razie potrzeby wykonać inne czynności, w szczególności:
 - a) zabezpieczyć w uzasadnionych przypadkach dokumenty, np. paszport, prawo jazdy, dowód rejestracyjny, tarcze tachografów,
 - b) poinformować uczestników kolizji o dalszej procedurze postępowania w sprawie,
 - c) przesłuchać lub skierować na przesłuchanie świadków i uczestników kolizji mających miejsce zamieszkania w znacznej odległości od miejsca zdarzenia,
 - d) zatrzymać osobę, jeżeli zachodzą przesłanki uzasadniające zastosowanie postępowania przyspieszonego;
 - 11) w razie potrzeby wykonać czynności związane z przywróceniem lub usprawnieniem ruchu drogowego w miejscu zdarzenia, a w szczególności:
 - a) zarządzić usunięcie pojazdu,
 - b) zgłosić dyżurnemu jednostki konieczność wezwania właściwych służb do porządkowania i uprzątnięcia miejsca zdarzenia,
 - c) usunąć urządzenia ostrzegawczo-zabezpieczające;
 - 12) powiadomić dyżurnego o zakończeniu czynności na miejscu zdarzenia, niezwłocznie sporządzić stosowną dokumentację z wykonanych czynności i wraz z zabezpieczonymi dokumentami przekazać ją dyżurnemu lub innemu policjantowi wyznaczonemu przez kierownika jednostki Policji.
2. Dokumentacja fotograficzna, o której mowa w ust. 1 pkt 9, powinna zawierać co najmniej zdjęcia pojazdów wykonane prostopadle do uszkodzonych płaszczyzn (przedniej, tylnej i bocznych), pozwalające zidentyfikować markę, typ, model i numer rejestracyjny pojazdu.

§ 35

1. Policjant na miejscu katastrofy drogowej jest obowiązany podjąć czynności określone w § 33 ust. 1 i 2, a w przypadku zdarzenia z niebezpiecznymi substancjami powinien:
 - 1) zbliżyć się do miejsca zdarzenia od strony, z której wieje wiatr, pojazd zaparkować w bezpiecznej odległości;

- 2) dokonać ustaleń rodzaju przewożonych środków;
- 3) unikać kontaktu z uwolnioną substancją;
- 4) odizolować teren skażenia.

Rozdział 5

Dokumentowanie służby policjanta

§ 36

1. Policjant ruchu drogowego dokumentuje przebieg własnej służby w notatniku służbowym. Dopuszcza się stosowanie notatnika służbowego w formie A-4, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Policjant w notatniku służbowym dokonuje wpisów dotyczących:
 - 1) odprawy i przebiegu służby, a w szczególności:
 - a) czasu rozpoczęcia i zakończenia odprawy oraz stopnia, imienia i nazwiska osoby ją prowadzącej,
 - b) miejsca i formy jej pełnienia,
 - c) zadań do realizacji,
 - d) danych osoby, z którą pełni służbę,
 - e) planowanych przerw w służbie,
 - f) czasu rozpoczęcia i zakończenia służby,
 - g) czasu i przyczyn opuszczenia trasy lub posterunku,
 - h) wyposażenia w przyrządy kontrolno-pomiarowe wykorzystywane w służbie;
 - 2) przeprowadzonych kontroli i wykonanych przez niego czynności, a w szczególności:
 - a) czasu rozpoczęcia i zakończenia oraz miejsca wykonywania kontroli pojazdu kierującego, osoby bądź patrolowanego odcinka trasy,
 - b) danych osobowych kierującego pojazdem, a w uzasadnionych przypadkach innego uczestnika ruchu,
 - c) marki i numeru rejestracyjnego pojazdu, ewentualnie rodzaju przewożonego ładunku,
 - d) sposobu zakończenia prowadzonej kontroli drogowej, w tym: zastosowanego środka (np. pouczenie, mandat karny, z podaniem kwoty, serii i jego numeru, wniosek o ukaranie do sądu grodzkiego) i kwalifikacji prawnej czynu,
 - e) zatrzymania dokumentu, z podaniem rodzaju, serii i numeru zatrzymanego dokumentu, numeru pokwitowania oraz podstawy prawnej,
 - f) innych informacji istotnych ze względu na wykonywane czynności, w tym m.in.: identyfikujących części pojazdu, opisujących niewłaściwe zachowanie kontrolowanego;
 - 3) sprawdzenia w odpowiednich ewidencjach: kierujących pojazdami, pojazdów oraz dokumentów, a w uzasadnionych wypadkach – innych uczestników ruchu;
- 4) poinformowania kierującego pojazdem o pełnieniu czynu podlegającego wpisowi do ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego i konsekwencji z tym związanych;
- 5) poddania badaniu w celu stwierdzenia obecności w organizmie alkoholu lub innego środka działającego podobnie do alkoholu, z podaniem: wyniku badania, numeru protokołu lub pozycji w rejestrze, ewentualnie numeru ampułki z krwią lub pojemnika z moczem;
- 6) czynności wykonywanych na miejscu wypadku lub kolizji drogowej z uwzględnieniem:
 - a) czasu, miejsca i okoliczności,
 - b) danych o właścicielu pojazdu i kierującym pojazdem,
 - c) informacji o podmiotach ubezpieczeniowych, w tym o numerze polisy,
 - d) danych świadków,
 - e) informacji o sporządzeniu dokumentacji zdarzenia (np. szkice, protokoły, notatki urzędowe);
- 7) użycia przyrządów kontrolno-pomiarowych oraz otrzymanych wyników pomiarów;
- 8) spostrzeżeń i wniosków, w tym zgłoszonych przez uczestników ruchu, odnoszących się w szczególności do zagrożeń, utrudnień, nieprawidłowości w oznakowaniu;
- 9) innych wydarzeń, zmian w czasie i miejscu służby, faktów kierowania ruchem, doraźnych poleceń przełożonych lub dyżurnego jednostki Policji, a także czasu i miejsca udzielania pomocy uczestnikom ruchu;
- 10) podsumowania czynności wykonanych w czasie służby, w szczególności przez podanie liczby:
 - a) skontrolowanych pojazdów i wylegitymowanych osób,
 - b) zastosowanych środków oddziaływania wychowawczego,
 - c) nałożonych mandatów karnych i ich sumy,
 - d) sporządzonych wniosków o ukaranie do organów orzekających w sprawach o wykroczenia,
 - e) zatrzymanych dokumentów oraz ich rodzaju,
 - f) ujawnionych poszukiwanych pojazdów i osób oraz przekazanych informacji,
 - g) sprawców przestępstw zatrzymanych na gorącym uczynku,
 - h) sporządzonych kart informacyjnych,
 - i) wniosków skierowanych do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego,
 - j) sporządzonych protokołów w związku z kontrolą;

- przestrzegania przepisów o transporcie drogowym,
 - stanu technicznego pojazdów wykonujących transport drogowy lub przewozy na potrzeby własne,
 - przewozu towarów niebezpiecznych,
- k) nałożonych decyzji w przypadku ujawnienia nieprawidłowości w transporcie drogowym,
- l) ujawnionych nieprawidłowości w obszarze infrastruktury drogowej mających wpływ na bezpieczeństwo w ruchu drogowym.
3. Policjant pełniący służbę w komórce OZD dokumentuje przebieg służby wyłącznie w notatniku służbowym formatu A-4.
4. Kierownik komórki właściwej do spraw ruchu drogowego wyznacza osobę, która wydaje notatniki służbowe, rejestruje je oraz prowadzi ewidencję w tym zakresie, a po zapisaniu – przechowuje je.
5. Wydanie nowego notatnika powinno być poprzedzone zwrotem zapisanego. Nowy notatnik powinien mieć wypełnioną stronę tytułową.

§ 37

Na podstawie zapisów w notatniku służbowym policjant wypełnia każdorazowo po zakończeniu służby kartę statystyczną lub wprowadza dane do ewidencji komputerowej. Wzór karty statystycznej określa załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 38

1. Kierownik komórki właściwej do spraw ruchu drogowego lub wyznaczona przez niego osoba rozlicza policjanta ze służby oraz kwituje odbiór wszelkich przekazanych przez niego dokumentów, potwierdzając ten fakt własnoręcznym podpisem w notatniku służbowym policjanta.
2. Jeżeli rozliczenie ze służby nie może być dokonane przez osoby, o których mowa w ust. 1, dyżurny jednostki Policji potwierdza w notatniku służbowym policjanta fakt zakończenia służby oraz odbiór wszelkich przekazanych przez policjanta dokumentów.

§ 39

1. Do dokonywania wpisów dotyczących kontroli pracy policjanta przez przełożonych lub inne uprawnione osoby służy wyłącznie zarejestrowany notatnik do kontroli służby, który policjant jest obowiązany mieć przy sobie w czasie służby.
2. Kontrolowany policjant obowiązany jest odnotować w notatniku służbowym fakt przeprowadzonej kontroli przez przełożonego lub inne uprawnione osoby, określając: czas rozpoczęcia i zakończenia kontroli, stopień, imię i nazwisko kontrolującego.

§ 40

1. Policjant używający w trakcie pełnienia służby przyrządu kontrolno-pomiarowego do określenia prędkości jazdy pojazdu wypełnia na bieżąco zarejestrowaną książkę pracy tego przyrządu, wpisując swój stopień, imię i nazwisko, datę, godziny pracy, miejsce pracy, liczbę ujawnionych wykroczeń, oraz składa swój podpis. Czas i miejsce rozpoczęcia pracy oraz swoje dane osobowe policjant wpisuje przed przystąpieniem do pracy z przyrządem.
2. Książka pracy przyrządu kontrolno-pomiarowego, używanego w czasie służby, powinna znajdować się wraz z tym przyrządem.
3. Wzór książki pracy przyrządu kontrolno-pomiarowego określa załącznik nr 5 do zarządzenia.

§ 41

Policjant kierujący pojazdem służbowym powinien dokonywać wpisów do książki pracy sprzętu transportowego przed rozpoczęciem i po zakończeniu służby.

Rozdział 6 Przepisy końcowe

§ 42

Warunkiem prowadzenia przez policjanta czynności postępowania przygotowawczego w sprawie o wypadek, o którym mowa w § 33 ust. 1, jest ukończenie odpowiedniego szkolenia z zakresu ruchu drogowego.

§ 43

Kontrolę nad przestrzeganiem zarządzenia sprawuje dyrektor biura Komendy Głównej Policji właściwy do spraw ruchu drogowego.

§ 44

Kierownik jednostki organizacyjnej Policji w terminie 30 dni od dnia podpisania zarządzenia zapozna z jego przepisami podległych mu policjantów.

§ 45

Traci moc zarządzenie nr 1/2001 Komendanta Głównego Policji z dnia 4 stycznia 2001 r. w sprawie pełnienia służby na drogach przez policjantów (Dz. Urz. KGP Nr 3, poz. 25).

§ 46

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia podpisania, z wyjątkiem § 42, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia podpisania.

Komendant Główny Policji
nadinsp. Leszek Szreder

Załączniki
do zarządzenia nr 495
Komendanta Głównego Policji
z dnia 25 maja 2004 r.

Załącznik nr 1

**Minimalne
parametry techniczne pojazdów służbowych wykorzystywanych do pełnienia służby
na trasach objętych centralną koordynacją**

Samochód osobowy klasy średniej (segment D) z nadwoziem cztero- lub pięciodrzwiowym (sedan lub hatchback)

Lp.	Wyszczególnienie	J.m.	Wartość	Uwagi
1	2	3	4	5
1	Pojemność silnika	dm ³	1,8	
2	Moc silnika	KM	130	
3	Przyśpieszenie od 0 do 100 km/h	s	9	
4	Prędkość maksymalna	km/h	200	
5	ABS	-	wymagane	
6	AR (poduszki powietrzne)	-	2 (kierowca i pasażer)	
7	Rozstaw osi	mm	2600	
8	Wspomaganie układu kierowniczego	-	wymagane	
9	Regulacja kolumny kierowniczej	-	wymagane	
10	Światła przeciwmgłowe przednie	-	wymagane	
11	Ogumienie letnie i zimowe	-	wymagane	
12	Tarcze kół stalowe	-	wymagane	
13	Pełnowymiarowe koło zapasowe	-	wymagane	
14	Skrzynia biegów	-	mechaniczna pięciobiegowa	
15	Pojemność zbiornika paliwa	dm ³	50	
16	Pojemność bagażnika	dm ³	470	
17	Blokada tylnych drzwi	-	wymagana	
18	Blokada okien bocznych tylnych drzwi	-	wymagana	
19	Wzmocnienia boczne drzwi	-	wymagane	
20	Usztywnione zawieszenie przystosowane do dynamicznej jazdy	-	wymagane	

Załącznik nr 2

Sposoby zatrzymywania pojazdów

1) z chodnika lub pobocza (pieszo)	fot. nr 1a, 1b, 1c, 1d,
2) z jezdni (pieszo)	fot. nr 2a, 2b,
3) z pojazdu jadącego w tym samym kierunku:	
a) z motocykla	fot. nr 3a, 3b,
b) z samochodu	fot. nr 3c, 3d,
4) zatrzymywanie z pojazdu jadącego z przeciwnego kierunku:	
a) z motocykla	fot. nr 4a, 4b,
b) z samochodu	fot. nr 4c, 4d.

Opis sposobu zatrzymywania pojazdów przez policjantów**1. Zatrzymywanie z chodnika lub pobocza (pieszo) – fot. nr 1a, 1b, 1c, 1d:**

Policjant, stojąc przodem w kierunku nadjeżdżającego pojazdu, podnosi do góry zgiętą w łokciu prawą rękę (ewentualnie trzymając w niej tarczę do zatrzymywania pojazdów lub latarkę ze światłem czerwonym), a następnie wyprostowuje ją w bok, wykonując ruchy w płaszczyźnie pionowej, wskazując jednocześnie kierującemu miejsce zatrzymania pojazdu.

2. Zatrzymywanie z jezdni (pieszo) – fot. nr 2a, 2b:

Policjant, stojąc przodem do nadjeżdżającego pojazdu, podnosi do góry zgiętą w łokciu lewą rękę (ewentualnie trzymając w niej tarczę do zatrzymywania pojazdów lub latarkę ze światłem czerwonym), a następnie wyprostowuje ją w bok, wykonując ruchy w płaszczyźnie pionowej, wskazując jednocześnie kierującemu miejsce zatrzymania pojazdu.

3. Zatrzymywanie z pojazdu jadącego w tym samym kierunku – fot. nr 3a, 3b, 3c, 3d:

Policjant, jadąc na motocyklu, po zrównaniu się z zatrzymywanym pojazdem podnosi do góry zgiętą w łokciu prawą rękę w rękawicy z białym mankietem lub trzymając tarczę do zatrzymywania pojazdów albo latarkę ze światłem czerwonym, a następnie wyprostowuje ją w bok, wykonując ruchy w płaszczyźnie pionowej.

Policjant siedzący po prawej stronie kierującego samochodem, po zrównaniu się z zatrzymywanym pojazdem przez otwarte prawe przednie okno podaje sygnał do zatrzymywania wyciągniętą na zewnątrz prawą ręką trzymającą tarczę do zatrzymywania lub latarkę ze światłem czerwonym, wykonując nią ruchy w płaszczyźnie pionowej.

Uwaga:

Sygnał do zatrzymywania pojazdu może być podawany również przez policjanta kierującego samochodem przez otwarte lewe okno, wyciągniętą na zewnątrz lewą ręką trzymającą tarczę do zatrzymywania pojazdów lub latarkę ze światłem czerwonym, wykonując nią ruchy w płaszczyźnie pionowej aż do ugięcia ręki ponad dach samochodu.

4. Zatrzymywanie z pojazdu jadącego z przeciwnego kierunku – fot. nr 4a, 4b, 4c, 4d:

Policjant, jadąc na motocyklu w kierunku przeciwnym do zatrzymywanego pojazdu, podaje sygnał do zatrzymania wyciągniętą w górę zgiętą w łokciu lewą ręką w rękawicy z białym mankietem lub trzymającą tarczę do zatrzymywania pojazdów albo latarkę ze światłem czerwonym, a następnie wyprostowuje ją w bok, wykonując ruchy w płaszczyźnie pionowej.

Policjant kierujący samochodem sygnał do zatrzymania pojazdu nadjeżdżającego z przeciwnego kierunku podaje lewą ręką wyciągniętą na zewnątrz przez otwarte lewe przednie okno, trzymając tarczę do zatrzymywania pojazdów albo latarkę ze światłem czerwonym, wykonując nią ruchy w płaszczyźnie pionowej.

Uwaga:

Sygnał do zatrzymania pojazdu jadącego z przeciwnego kierunku może być podawany przez policjanta siedzącego obok kierującego radiowozem prawą ręką wyciągniętą przez otwarte prawe przednie okno, trzymając tarczę do zatrzymywania pojazdów albo latarkę ze światłem czerwonym, wykonując nią ruchy w płaszczyźnie pionowej aż do ugięcia ręki ponad dach samochodu.

fot. nr 1a

fot. nr 1b

fot. nr 1c

fot. nr 1d

fot. nr 2a

fot. nr 2b

fot. nr 3a

fot. nr 3b

fot. nr 3c

fot. nr 3d

fot. nr 4a

fot. nr 4b

fot. nr 4c

fot. nr 4d

Załącznik nr 3

Minimalne wymagania techniczne i wyposażenie samochodu policyjnego przeznaczony dla komórki obsługi zdarzeń drogowych

Pojazd powinien być wyposażony w oświetlenie wewnętrzne umożliwiające sporządzanie dokumentacji.

Zabudowa wnętrza pojazdu powinna być wyposażona w fotele z pasami oraz stolik, przystosowane do swobodnego sporządzania dokumentacji i ewentualnych szkiców, oraz szafka i półki do przechowywania niezbędnych przyborów do pisania i kreślenia, dokumentów oraz druków.

Należy zapewnić efektywne przewietrzanie i ogrzewanie części pasażerskiej pojazdu.

Część techniczna pojazdu powinna być oddzielona od części pasażerskiej stałą pełną przegrodą. Część techniczna pojazdu powinna być wyposażona w:

- półki i regały dostosowane do przewożenia niezbędnego wyposażenia technicznego, między innymi:
 - wózka do mierzenia odległości,
 - urządzenia elektronicznego do badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,
 - aparatu fotograficznego lub kamery wideo,
 - podnośnika hydraulicznego,
 - taśmy do oznaczania i wygradzania miejsca zdarzenia z napisem „Policja”,
 - pachołków odblaskowych,
 - lamp błyskowych ze światłem barwy żółtej,
 - znaków drogowych,
 - przenośnej lampy halogenowej z przewodem długości co najmniej 20 m,
 - zestawu narzędzi;
- zabudowany na stałe maszt teleskopowy z zestawem oświetleniowym 2 x 500 W z głowicą wyprowadzoną ponad dach samochodu,
- szufladę wysuwaną do mocowania agregatu prądotwórczego,
- oświetlenie przedziału technicznego oraz terenu wokół drzwi tylnych.

Część pasażerska i techniczna pojazdu powinna posiadać instalację elektryczną prądu stałego 12 V oraz prądu przemiennego 230 V. Instalacja 230 V z gniazdem do podłączenia agregatu prądotwórczego, z zabezpieczeniem różnicowo-prądowym, gniazdami odbiorczymi w obu częściach pojazdu, prostownikiem 230 V/12 V, możliwość zasilania instalacji samochodowej i ładowania akumulatorów.

Lp.	Wyszczególnienie	J.m.	Wartość	Uwagi
1	2	3	4	5
1	Pojemność silnika	dm ³	2,0	
2	Moc silnika	KM	100	
3	Prędkość maksymalna	km/h	130	
4	ABS	-	wymagane	
5	Wspomaganie układu kierowniczego	-	wymagane	
6	Instalacja radiowa	-	wymagana	
7	Światła przeciwmgłowe przednie	-	wymagane	
8	Ogumienie letnie i zimowe	-	wymagane	
9	Tarcze kół stalowe	-	wymagane	
10	Pełnowymiarowe koło zapasowe	-	wymagane	
11	Skrzynia biegów	-	mechaniczna pięciobiegowa	
12	Pojemność zbiornika paliwa	dm ³	50	

dni miesiąca	ZATRZYMANO:				UJAWNIONO:						SPORZĄDZONO:				uzyskano informacji od informatorów w sprawach przestępstw i wykroczeń	DOPROWADZONO OSÓB DO:					DOKONANO USTALEŃ DLA:			WYKORZYSTANIE CZASU W SŁUŻBIE											
	dowodów rejestracyjnych	uprawnnień do kierowania pojazdami	w tym: za kierowanie po spożyciu alkoholu, podobnie dział. środka	osób na gorącym uczynku przest. z wyjątkiem przest. w komunikacji	przestępstw z ustawy KK			przestępstw z UKS lub pozakodeksowych przepisów PK	poszukiwanych osób	poszukiwanych pojazdów	innych poszukiwanych rzeczy lub dokumentów	wniosków w sprawach bezpiecz. ruchu, stanu dróg i oznakow.	notatek do służb operacyjnych	notatek do UFG		kart Prd 5/1	jednostki Policji	izby wytrzeźwień	placówki służby zdrowia	miejsca zamieszkania	Sądu, Prokuratury	Sądu, Prokuratury	jednostki Policji	innych uprawnionych organów	ogólna liczba godzin w służbie	w tym:									
					ogółem z wył. rozdz. XXI	z art. 178a § 1	z art. 178a § 2																			liczba h w zaokrągleniu do 0,5 h	nadzór/kontrola ruchu drogowego	obsługa zdarzeń drogowych	zabezpieczenie imprez	pilotaż	działalność propagandowa	udział w rozprawach	szkolenia, narady itp.	sporządzanie dokumentacji do celów postępowania	inne czynności
1	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	
2																																			
3																																			
4																																			
5																																			
6																																			
7																																			
8																																			
9																																			
10																																			
11																																			
12																																			
13																																			
14																																			
15																																			
16																																			
17																																			
18																																			
19																																			
20																																			
21																																			
22																																			
23																																			
24																																			
25																																			
26																																			
27																																			
28																																			
29																																			
30																																			
31																																			
32																																			
razem																																			

Liczba dni w służbie Liczba dni nieobecności W tym: oddelegowanie do innych służb zwolnienie lekarskie dni wolne urlopy

Załącznik nr 5

Książka pracy przyrządu kontrolno-pomiarowego

Typ..... nr fabryczny.....

Lp.	Stopień, imię i nazwisko	Data	Godziny pracy przyrządu		Liczba godzin	Miejsce pełnienia służby/ dokonywania pomiaru	Liczba ujawnionych wykroczeń	Podpis policjanta	Uwagi
			od	do					

40**ZARZĄDZENIE NR 496 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 25 maja 2004 r.

w sprawie badań na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U z 2002 r. Nr 7, poz. 58 z późn. zm.)¹ zarządza się, co następuje:

§ 1

- Zarządzenie określa metody i formy wykonywania przez policjanta zadań w zakresie przeprowadzania przez policjantów badań na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.
- Przepisy zarządzenia nie naruszają przepisów o sposobie pełnienia służby na drogach przez policjantów.

§ 2

- W celu ustalenia zawartości alkoholu w organizmie przez pomiar zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, zwanego dalej „pomiarom”, stosuje się następujące urządzenia elektroniczne, znajdujące się na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Policji:
 - działające na podstawie pomiaru spektrofotometrycznego w podczerwieni;
 - działające na zasadzie elektrodowego utleniania alkoholu;

3) wyposażone w detektor półprzewodnikowy – zwane dalej „urządzeniami elektronicznymi”.

- W uzasadnionych przypadkach badanie stanu trzeźwości może być przeprowadzone zalegalizowanym urządzeniem elektronicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, niezajdującym się na wyposażeniu jednostki Policji.

§ 3

- W przypadku dokonania pomiaru urządzeniem, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, i uzyskania wyniku ponad 0,00 mg/dm³, należy niezwłocznie dokonać drugiego pomiaru.
- W przypadku dokonania pomiaru urządzeniem, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, i uzyskania wyniku ponad 0,00 mg/dm³, należy dokonać drugiego pomiaru po upływie 15 minut.
- Wynik badania, o którym mowa w ust. 2, należy zweryfikować badaniem urządzeniem, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lub badaniem krwi, jeżeli:
 - badany uczestniczył w wypadku drogowym, w którym są zabici lub ranni;
 - zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez badanego;
 - badany żąda takiego badania lub zgłasza zastrzeżenia do prawidłowości przeprowadzenia pierwszego badania;
 - zaistniała znaczna rozbieżność między pierwszym a drugim pomiarem.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457, Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1783 i Nr 210, poz. 2036.

4. Urządzenie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, może być stosowane wyłącznie do wstępnej analizy ilościowo-orientacyjnej. W razie gdy w przeprowadzonym za jego pomocą pomiarze uzyskano wynik ponad $0,00 \text{ mg/dm}^3$, należy przeprowadzić badanie urządzeniem, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, lub badanie krwi.

§ 4

Badania urządzeniami elektronicznymi nie należy przeprowadzać przed upływem 15 minut od chwili zakończenia spożywania alkoholu lub palenia tytoniu przez badanego.

§ 5

1. Badanie stanu trzeźwości, bez względu na jego wynik, policjant wpisuje bezpośrednio po jego wykonaniu do rejestru badań prowadzonego indywidualnie dla każdego urządzenia.
2. Przy działaniach wzmożonych, realizowanych na podstawie odrębnego planu, których głównym celem jest skontrolowanie maksymalnej liczby kierujących, do rejestru wpisuje się wyłącznie wyniki badania stwierdzającego, że osoba badana znajduje się co najmniej w stanie po użyciu alkoholu, oraz liczbę pozostałych badań.
3. W razie gdy badanie urządzeniem elektronicznym zostało przeprowadzone poza jednostką Policji i stwierdzono, że osoba badana znajduje się co najmniej w stanie po użyciu alkoholu, policjant niezwłocznie informuje o tym drogą radiową lub telefonicznie dyżurnego jednostki Policji, który dokonuje wpisu do książki wydarzeń.
4. Wzór rejestru badań urządzeniem elektronicznym określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 6

1. Z przebiegu badania urządzeniem elektronicznym policjant sporządza protokół, jeżeli:
 - 1) kierujący pojazdem uczestniczył w wypadku drogowym, w którym jest zabity lub ranny;
 - 2) istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa przez badanego;
 - 3) uzyskany wynik wskazuje, że badana osoba znajduje się co najmniej w stanie po użyciu alkoholu;
 - 4) wynik nie wskazuje, że badana osoba znajduje się co najmniej w stanie po użyciu alkoholu, ale w danej sprawie będzie prowadzone dalsze postępowanie;
 - 5) żąda tego osoba badana – o czym należy ją pouczyć.
2. Wynik każdego pomiaru wskazywany przez urządzenie elektroniczne policjant wpisuje do protokołu z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zaznaczając wyraźnie typ użytego urządzenia i jednostkę pomiarową, w jakiej jest wyskalowane.
3. W protokole, o którym mowa w ust. 1, należy wpisać objawy i okoliczności uzasadniające prze-

prowadzenie badania.

4. Wzór protokołu badania urządzeniem elektronicznym określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 7

Zabrania się dokonywania pomiarów urządzeniem elektronicznym bez ustnika. Ustnik jednorazowego użycia podlega wymianie przed przeprowadzeniem pomiaru. Opakowanie ustnika należy otwierać w obecności osoby badanej.

§ 8

Pobrania próbki krwi do badań na zawartość alkoholu należy dokonać, jeżeli:

- 1) badany, pomimo przeprowadzenia badania urządzeniami elektronicznymi, żąda pobrania krwi;
- 2) w przypadkach, o których mowa w § 3 ust. 3 i 4, jeżeli nie ma możliwości dokonania badania urządzeniem, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1;
- 3) stan badanego, zwłaszcza wynikający z upojenia alkoholowego, choroby układu oddechowego lub innych przyczyn, uniemożliwia przeprowadzenie badania urządzeniem elektronicznym;
- 4) istnieją, wynikające ze stanu zdrowia badanego, przeciwwskazania do użycia urządzenia elektronicznego;
- 5) badany odmawia poddania się badaniu stanu trzeźwości urządzeniami elektronicznymi;
- 6) kierujący pojazdem uczestniczył w wypadku, w którym jest zabity lub ranny.

§ 9

1. Jeżeli w okolicznościach, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 1 i 2, osoba oddaliła się z miejsca zdarzenia przed badaniem jej stanu trzeźwości, a następnie została zatrzymana albo sama zgłosiła się do jednostki Policji, należy dokonać badania urządzeniem elektronicznym, a po uzyskaniu wyniku ponad $0,00 \text{ mg/dm}^3$ – dokonać co najmniej dwukrotnego pobrania krwi w odstępie 1 godziny.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli pomiar dokonany przy użyciu urządzenia elektronicznego wykazał wynik $0,00 \text{ mg/dm}^3$, albo jeżeli od chwili zdarzenia do zatrzymania lub zgłoszenia się upłynął taki okres, że badanie zawartości alkoholu w organizmie jest bezzasadne.

§ 10

Jeżeli w wyniku obserwacji zachowania kierującego pojazdem zachodzi podejrzenie, że znajduje się on w stanie po użyciu środków działających podobnie do alkoholu, a jego badanie urządzeniem elektronicznym nie wykazało co najmniej stanu po użyciu alkoholu, kierującego należy poddać testom psychofizycznym, polegającym m.in. na sprawdzeniu reakcji źrenic, próbie „palec – nos” lub „palec – palec”. W przypadku utwierdzenia się policjanta w podejrzeniu kierującego należy poddać badaniu śliny.

§ 11

Badania krwi lub moczu w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu przeprowadza się:

- 1) w razie uczestniczenia kierującego pojazdem w wypadku drogowym, w którym jest zabity;
- 2) na żądanie osoby, która była poddana badaniu śliny;
- 3) jeżeli stan badanego uniemożliwia przeprowadzenie badania śliny;
- 4) jeżeli badany odmawia poddania się badaniu stanu trzeźwości urządzeniami elektronicznymi;
- 5) w razie braku możliwości poddania kierującego pojazdem badaniom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz § 10, a jednocześnie w wyniku obserwacji jego zachowania zachodzi uzasadnione podejrzenie, że znajduje się on w stanie po użyciu środków działających podobnie do alkoholu.

§ 12

Przepisy § 2-11 stosuje się odpowiednio do osoby, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że kierowała pojazdem.

§ 13

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów zarządzenia sprawuje dyrektor biura Komendy Głównej Policji właściwy do spraw ruchu drogowego.

§ 14

Traci moc zarządzenie nr 16/96 Komendanta Głównego Policji z dnia 4 kwietnia 1996 r. w sprawie przeprowadzania przez policjantów badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu zmienione zarządzeniem nr 3/97 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 lutego 1997 r.

§ 15

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia podpisania.

Komendant Główny Policji
nadinsp. Leszek Szreder

Załącznik nr 2

Nr pozycji z rejestru użycia urządzenia

.....
(miejsce i data)**PROTOKÓŁ****użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu**

(miejsce na wydruk)

D über die Anwendung des Atemalkohol-Messgerätes**GB** on using of control-measuring machine to mark the quantity of alcohol in breathe out of air......
(stopień, imię i nazwisko prowadzącego, nazwa jednostki).....
działając na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t. j. – Dz. U. z 2002 roku Nr 147, poz. 1231 z późn. zm.), § 2 pkt 1 i § 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 6 maja 1983 r. w sprawie warunków i sposobu dokonywania badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz. U. Nr 25, poz. 117) oraz:

a) art. 126 i art. 129 ust. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym (t. j. Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.),

b) art. 54 § 1, 4 i 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 roku – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148 z późn. zm.),

c) art. 74 § 2 i 3 oraz art. 308 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.),^{*)}

doprowadziłem na badanie ilościowe zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu:

Pana (Panią).....
(imię i nazwisko, imię ojca, data urodzenia)**dokument tożsamości**
(rodzaj, seria i nr, przez kogo wydany)**dokument uprawniający do kierowania pojazdami****Badanie przeprowadzono urządzeniem elektronicznym:**
(typ i numer urządzenia, nr świadectwa legalizacji/sprawdzenia oraz data ważności tego świadectwa)**zgodnie z instrukcją użytkowania tego urządzenia.****Urządzenie wykazało zawartość w powietrzu wydychanym:**

(Das Gerät zeigte den folgeden der Alkoholkonzentration in der Ausatemluft:)

(The control-measuring machine indicated the quantity of alcohol in breathe out air:)

Badanie (Untersuchung) (Examination)	Czas badania (godz. min.)	Wynik badania (‰ lub mg/dm ³)
I		
II		
III		

odpowiadające stężeniu we krwi (was derselben Alkoholkonzentration im Blut antspricht/ that respondes to the quantity of alkohol in blood).

Czynności dokonano w związku z:
(opis zdarzenia z podaniem daty, godziny, okoliczności i zachowania się badanego)

Badany oświadczył, że spożywał
(Der Untersuchte erklärte, dass er trank / The examined person declared that drank)

w ilości (in Menge / in quantity)

dnia (am / date) **o godz.** (um / hour)

Badanie przeprowadził
(stopień, imię i nazwisko, jednostka Policji)

w obecności:
(in der Anwesenheit) (dane doprowadzającego oraz świadka)
(in presents of)

Uwagi:

Badany:

(der Untersuchte / The examined person)

- 1) **żąda / nie żąda^{*)} ponownego badania wydychanego powietrza**
(fordern / fordert nicht<sup>*) die nochmalige Untersuchung der Ausatemluft)
(demands / doesn't demand^{*) repeated of examination the breathe out of air)}</sup>
- 2) **żąda / nie żąda^{*)} pobrania krwi**
(fordern / fordert nicht<sup>*) die Blutentnahme)
(demands / doesn't demand^{*) collecting the blood samples)}</sup>
- 3) **zgłasza / nie zgłasza^{*)} uwag do prawidłowości zabezpieczenia ustnika**
(meldet / meldet nicht<sup>*) die Bemerkungen über die Sicherung des Mundstückes an)
(declares / doesn't declare^{*) objections canceling the proper condition of original mouthpiece package)}</sup>

.....
(czytelny podpis osoby badanej)

wpisane własnoręcznie, czytelnie imię i nazwisko badanego – w razie odmowy podać powód
(leserlich und eigenhandig eigenschriebener Namen und Vornamen des Untersuchten)
(name and forname written by the examined person).

.....
(podpis prowadzącego badanie)
(Unterschnitt des protokollführers / Signature)

.....
(podpis osoby będącej przy badaniu)

wpisane własnoręcznie, czytelnie imię i nazwisko osoby będącej przy badaniu – w razie odmowy podać powód
(leserlich und eigenhandig eigenschriebener Namen und Vornamen der bei der Untersuchung anwesenden personen / name and Forname written by the persons that were presents)

^{*)} niepotrzebne skreślić, zaś właściwe w koło zakreślić.

41**ZARZĄDZENIE NR 497 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 25 maja 2004 r.

w sprawie pełnienia służby przez policjantów wykorzystujących przyrządy kontrolno-pomiarowe służące do rejestracji zachowań uczestników ruchu drogowego

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58 z późn. zm.¹) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Zarządzenie określa metody i formy:
 - 1) pełnienia oraz dokumentowania przebiegu służby przez policjantów wykorzystujących pojazd służbowy wyposażony w przyrząd kontrolno-pomiarowy służący do rejestracji zachowań uczestników ruchu drogowego oraz do pomiaru prędkości, zwany dalej „wideorejestratorem”;
 - 2) dokumentowania pracy przyrządu samoczynnie ujawniającego i rejestrującego niektóre wykroczenia drogowe, zwanego dalej „fotorejestratorem”.
2. Przepisy zarządzenia nie naruszają przepisów o sposobie pełnienia służby na drogach przez policjantów.

§ 2

1. Wideorejestrator może być zainstalowany na oznakowanym lub nieoznakowanym pojeździe służbowym.
2. Pojazd, o którym mowa w ust. 1, powinien być wyposażony w sygnały ostrzegawcze:
 - 1) dźwiękowy o zmiennym tonie;
 - 2) świetlny błyskowy barwy niebieskiej, o konstrukcji umożliwiającej jego łatwe umieszczenie i zdejmowanie z dachu pojazdu.

§ 3

1. Patrol obowiązany jest do rejestrowania całego przebiegu służby od chwili wyjazdu w przydzielony rejon służbowy do chwili powrotu do jednostki Policji. Rejestracja obejmuje zapis obrazu i dźwięku.
2. Przerwa w rejestracji przebiegu służby jest dopuszczalna wyłącznie w razie:
 - 1) wykorzystywania przerw w służbie;
 - 2) wymiany nośnika informacji;
 - 3) konieczności okazania osobie kontrolowanej zarejestrowanego wykroczenia;

4) wykonywania czynności na miejscu zdarzeń drogowych, jeżeli nie ma konieczności ich rejestrowania.

3. W przypadkach, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1, 2 i 4, załoga patrolu obowiązana jest odnotować w notatnikach służbowych przyczynę przerwy w rejestracji przebiegu służby oraz dokładny czas jej trwania i powiadomić o tym dyżurnego właściwej jednostki Policji.

§ 4

1. Dowódca patrolu jest obowiązany do prowadzenia ewidencji pracy wideorejestratora według wzoru określonego w załączniku nr 1 do zarządzenia oraz do sporządzenia po zakończeniu służby informacji według wzoru określonego w załączniku nr 2 do zarządzenia.
2. Kierownik komórki właściwej do spraw ruchu drogowego komendy powiatowej lub miejskiej Policji, posiadającej na wyposażeniu pojazd z wideorejestratorem, jest obowiązany przekazywać, do 10 dnia każdego miesiąca, naczelnikowi wydziału właściwemu w sprawach ruchu drogowego komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji informację dotyczącą wykorzystania wideorejestratora za miesiąc poprzedni, z zastrzeżeniem ust. 4. Wzór informacji określa załącznik nr 3 do zarządzenia.
3. Naczelnik wydziału właściwego do spraw ruchu drogowego komendy wojewódzkiej Policji sprawuje nadzór nad sposobem pełnienia oraz dokumentowaniem przebiegu służby przy użyciu wideorejestratora na terenie województwa.
4. Naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Stołecznej Policji jest odpowiedzialny za opracowywanie informacji, o której mowa w ust. 2. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5

1. Po ujawnieniu faktu popełnienia wykroczenia lub przestępstwa patrol jest obowiązany podjąć czynności zmierzające do zatrzymania jego sprawcy.
2. Pojazd policyjny powinien być ustawiony za pojazdem zatrzymanym w sposób umożliwiający rejestrację przebiegu czynności kontrolnych.

§ 6

Dowódca patrolu po zakończeniu służby jest obowiązany:

- 1) przekazać materiał zarejestrowany przez wideorejestrator kierownikowi komórki właściwej do

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457, Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1783 i Nr 210, poz. 2036.

spraw ruchu drogowego jednostki Policji, w której policjant pełni służbę, a w razie jego nieobecności policjantowi dokonującemu rozliczenia ze służby;

- 2) zgłosić fakt zarejestrowania materiałów, które mogą być przydatne w działalności profilaktyczno-szkoleniowej prowadzonej przez Policję.

§ 7

Kierownik, o którym mowa w § 6 pkt 1:

- 1) prowadzi rejestr przechowywanych materiałów oraz zobowiązany jest do ich przechowywania przez okres nie krótszy niż 30 dni;
- 2) wyznacza osobę odpowiedzialną za przeglądanie materiałów, o których mowa w § 6 pkt 2, oraz kopiowanie ich fragmentów, przekazywanych następnie do właściwej miejscowo komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji.

§ 8

Kierownik jednostki organizacyjnej Policji zapewnia odpowiednią liczbę:

- 1) kaset magnetowidowych lub innych nośników informacji w ilości niezbędnej do dokumentowania pracy patroli;
- 2) urządzeń umożliwiających przeglądanie zarejestrowanych materiałów i ich kopiowanie.

§ 9

1. Po upływie okresu, o którym mowa w § 7 pkt 1, zarejestrowane materiały podlegają skasowaniu, a nośniki są przekazywane do ponownego wykorzystania przez patrole.
2. W przypadku, gdy zarejestrowane materiały stanowią dowód w sprawie, czas ich przechowywania trwa do ustania przyczyn, dla których je zabezpieczono. Decyzję o ich skasowaniu podejmuje kierownik komórki właściwej do spraw ruchu drogowego.
3. Wzór rejestru materiałów, o których mowa w ust. 2 oraz w § 7 pkt 1, określa załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 10

Fotorejestrator jest przyrządem, który może być stosowany w formie statycznej lub przenośnej.

§ 11

1. Do dokumentowania pracy fotorejestratora oraz zarejestrowanych wykroczeń wykorzystuje się książkę pracy przyrządu kontrolno-pomiarowego, o której mowa w § 4 ust. 1.
2. W przypadku stosowania fotorejestratora przez dwie lub więcej jednostki Policji, każda z tych jednostek prowadzi odrębną książkę pracy przyrządu.
3. W książce pracy, o której mowa w ust. 2, umieszcza się adnotacje dotyczące konserwacji lub naprawy fotorejestratora oraz jego przekazania do użytkowania innej jednostce Policji.

§ 12

W jednostce Policji stosującej fotorejestrator prowadzi się rejestr ujawnionych wykroczeń, który powinien zawierać informacje dotyczące w szczególności: numeru zdjęcia, daty, godziny i miejsca rejestracji wykroczenia, numeru rejestracyjnego pojazdu, osoby odpowiedzialnej za przetworzenie obrazu, jednostki, której przekazano sprawę do realizacji, daty zakończenia sprawy oraz sposobu jej rozstrzygnięcia, w tym odpowiednio: numeru i wysokości mandatu karnego, numeru rejestru spraw o wykroczenia lub innego zakończenia.

§ 13

1. Kierownik komórki właściwej do spraw ruchu drogowego komendy powiatowej lub miejskiej Policji, posiadającej na wyposażeniu fotorejestrator, jest obowiązany przekazywać do 10 dnia każdego miesiąca naczelnikowi wydziału właściwemu w sprawach ruchu drogowego komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji informację dotyczącą wykorzystania fotorejestratora za miesiąc poprzedni, z zastrzeżeniem ust. 3. Wzór informacji określa załącznik nr 5 do zarządzenia.
2. Naczelnik wydziału właściwego do spraw ruchu drogowego komendy wojewódzkiej Policji sprawuje nadzór nad sposobem pełnienia oraz dokumentowaniem przebiegu służby przy użyciu fotorejestratorów na terenie województwa.
3. Naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Stołecznej Policji jest odpowiedzialny za opracowywanie informacji, o której mowa w ust. 1. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 14

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów zarządzenia sprawuje dyrektor biura Komendy Głównej Policji właściwy do spraw ruchu drogowego.

§ 15

Traci moc zarządzenie nr 2/2001 Komendanta Głównego Policji z dnia 4 stycznia 2001 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie kontroli ruchu drogowego z wykorzystaniem pojazdów wyposażonych w urządzenia służące do rejestracji zachowań uczestników ruchu drogowego (Dz. Urz. Nr 3, poz. 26).

§ 16

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia podpisania.

Komendant Główny Policji
nadinsp. Leszek Szreder

Załączniki
do zarządzenia nr 497
Komendanta Głównego Policji
z dnia 25 maja 2004 r.

Załącznik nr 1

Wzór ewidencji pracy wideorejestratora/fotorejestratora

KMP/KPP w

Samochód m-ki, nr rej. / Fotorejestrator m-ki, nr fabr.

Lp.	Stopień, nazwisko i imię	Numer kasety	Data	Godzina		Liczba godzin	Miejsce pełnienia służby	Liczba ujawnionych wykroczeń	Podpis	Uwagi
				od	do					

Załącznik nr 2

I N F O R M A C J A

dotycząca wykorzystania pojazdu służbowego m-ki, nr rej.

wyposażonego w wideorejestrator

za dzień 200... r.

1.	Liczba ujawnionych wykroczeń (suma pozycji 2 + 3 + 4), w tym:	
	a) przekroczenie dopuszczalnej prędkości	
	b) przejeżdżanie (najeżdżanie) ciągłej linii	
	c) nieprawidłowa zmiana kierunku jazdy lub pasa ruchu	
	d) niestosowanie się do znaków lub sygnałów drogowych	
	e) nieprawidłowe wyprzedzanie	
	f) nieustąpienie pierwszeństwa pieszym	
	g) inne	
2.	Liczba nałożonych mandatów karnych na kwotę	
3.	Liczba sporządzonych wniosków o ukaranie do Sądu Grodzkiego	
4.	Pouczenia	
5.	Łączny czas pracy urzędnika	
6.	Przejechano kilometrów	
7.	Sporządzono kart Mrd-5	

Załącznik nr 5

I N F O R M A C J A
dla KWP dotycząca wykorzystania fotoradaru

za miesiąc 20..... r.

użytkowanego przez KPP/KMP

marki, nr fabr.

1.	Liczba zdjęć (suma pozycji a + b), w tym:	
	a) ze statywu	
	b) z obudów	
2.	Liczba ujawnionych wykroczeń wraz z liczbą wykroczeń ujawnionych w innych KWP, przysłanych do załatwienia w ramach pomocy prawnej (suma pozycji a + b + c + d), w tym:	
	a) sprawy w trakcie załatwiania	
	b) liczba nałożonych mandatów karnych na kwotę	
	c) liczba sporządzonych wniosków o ukaranie do Sądu Grodzkiego	
	d) liczba pouczeń	
3.	Łączny efektywny czas pracy urządzenia w godzinach	
4.	Przerwy w pracy fotoradaru z powodu napraw i konserwacji w dniach	

42

WYTYCZNE NR 1 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 12 maja 2004 r.

w sprawie planowania inwestycji w jednostkach organizacyjnych Policji

W celu określenia jednolitych zasad i trybu planowania i programowania inwestycji w jednostkach organizacyjnych Policji, w związku z art. 28a ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148 z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania inwestycji z budżetu państwa (Dz. U. Nr 133, poz. 1480), ustala się, co następuje:

§ 1

Ilekroć w Wytycznych jest mowa o:

- 1) inwestorze – należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną Policji podejmującą realizację inwestycji (dysponent środków budżetu państwa trzeciego stopnia),
- 2) inwestycji – należy przez to rozumieć definicję budowy i budowli wynikającą z ustawy Prawo

Budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1126 z późn. zm.),

- 3) programie – należy przez to rozumieć program inwestycji określony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania inwestycji z budżetu państwa oraz niniejszymi wytycznymi.

§ 2

1. Podstawą do umieszczenia inwestycji w projekcie planu inwestycyjnego Policji jest wniosek inwestora, akceptowany przez Komendanta Głównego Policji lub osobę przez niego upoważnioną.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, o wprowadzenie inwestycji do projektu planu inwestycyjnego Policji powinien zawierać:
 - 1) uzasadnienie konieczności inwestowania uwzględniające brak możliwości zabezpieczenia potrzeb drogą bezinwestycyjną,

- 2) określenie potrzeb użytkowych w zakresie:
 - a) wielkości powierzchni i kubatury dla poszczególnych obiektów,
 - b) układu funkcjonalnego pomieszczeń,
 - c) wymogów dotyczących instalacji wewnętrznych,
 - d) standardów wykończenia budowlanego, wyposażenia technologicznego itp.,
 - e) usytuowania i wzajemnego powiązania poszczególnych budynków i urządzeń terenowych,
 - f) innych danych charakteryzujących przedsięwzięcie inwestycyjne,
 - g) wstępne określenie wysokości udziału środków finansowych budżetu Policji,
 - h) wstępne określenie wysokości udziału środków finansowych spoza budżetu Policji.

§ 3

1. Umieszczenie inwestycji w projekcie planu inwestycyjnego Policji jest podstawą do sporządzenia programu.
2. W przypadku, gdy inwestycja nie została umieszczona w projekcie planu, podstawą do sporządzenia programu stanowi uzyskanie indywidualnej pisemnej zgody Dyrektora Biura Logistyki Policji.

§ 4

1. Program opracowuje inwestor we własnym zakresie, w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach po uzyskaniu indywidualnej zgody Dyrektora Biura Logistyki Policji w trybie zleconym.
2. Program wymaga zaopiniowania przez przyszłego użytkownika oraz właściwe służby inwestora, m.in.: prewencji, łączności i informatyki, gospodarki transportowej, ochrony informacji niejawnych, kadr i szkolenia.

§ 5

1. Program akceptowany przez kierownika komórki sporządzającej oraz zatwierdzony przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji powinien zawierać:
 - 1) uzasadnienie celowości inwestycji i jej lokalizacji,
 - 2) dane o planowanym zakresie rzeczowym inwestycji,
 - 3) dane o planowanym okresie realizacji inwestycji,
 - 4) dane o planowanych efektach rzeczowych inwestycji,
 - 5) planowany łączny koszt inwestycji zwany „wartością kosztorysową inwestycji” (W K I) w rozumieniu § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania inwestycji z budżetu państwa,
 - 6) dane o planowanych z poszczególnych źródeł środkach na jej finansowanie w kolejnych latach realizacji,

- 7) dane o planowanym okresie zagospodarowania obiektów budowlanych i innych składników majątkowych, po zakończeniu realizacji inwestycji, oraz o planowanej kwocie środków finansowych i źródłach ich pochodzenia, które umożliwiają zagospodarowanie tych efektów rzeczowych inwestycji w planowanym okresie,
 - 8) analizę celowości i możliwości wykonywania inwestycji etapami,
 - 9) kserokopię decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
 - 10) kserokopię warunków dostawy: ciepła, wody, energii elektrycznej, gazu, odprowadzenia ścieków, podłączeń telefonicznych itp.
2. Wartość kosztorysową inwestycji określa się za pomocą wskaźników cenowych w układzie grup kosztów:
 - 1) pozyskania działki budowlanej,
 - 2) przygotowania terenu i budowy obiektów pomocniczych,
 - 3) budowy obiektów podstawowych,
 - 4) instalacji,
 - 5) zagospodarowania terenu i budowy obiektów pomocniczych,
 - 6) wyposażenia,
 - 7) prac przygotowawczych, projektowych, obsługi inwestorskiej oraz ewentualnie szkoleń i rozruchu.

§ 6

1. Program przedkłada się do akceptacji Dyrektora Biura Logistyki Policji.
2. Przy realizacji inwestycji o niewielkim stopniu złożoności Dyrektor Biura Logistyki Policji może zwolnić inwestora, na jego wniosek, z obowiązku opracowania pełnego programu, określając jego indywidualny zakres.
3. Wartość kosztorysową inwestycji (W K I) należy obliczać według wzorcowej metodologii określonej w „Środowiskowych zasadach obliczania wartości kosztorysowej inwestycji budowlanych”¹⁾.
4. Dodatkowo do przedkładanego do akceptacji przez Dyrektora Biura Logistyki Policji programu należy załączyć W K I, o której mowa w ust. 3, zapisaną na nośniku elektronicznym.

§ 7

Wytyczne wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Policji
nadinsp. Leszek Szreder

¹⁾ Wydawnictwo – Izba Projektowania Budowlanego, Stowarzyszenia Kosztorysantów Budowlanych i Zrzeszenia Biur Kosztorysowania Budowlanego, Warszawa 2003.

43

WYTYCZNE NR 2 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 25 maja 2004 r.

w sprawie postępowania policjantów wobec osób korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych oraz osób korzystających z immunitetów krajowych

Na podstawie § 4 zarządzenia nr 14 Komendanta Głównego Policji z dnia 9 września 1999 r. w sprawie metod i form wykonywania w Policji zadań w zakresie legislacji, pomocy prawnej i informacji prawnej (Dz. Urz. KGP z 1999 r. Nr 16, poz. 112 i z 2000 r. Nr 2, poz. 18) stanowi się, co następuje:

1. Policjant w każdym przypadku stwierdzenia faktu popełnienia wykroczenia przez kierującego pojazdem wyposażonym w dyplomatyczne tablice rejestracyjne powinien zatrzymać pojazd i przeprowadzić kontrolę wymaganych dokumentów pojazdu oraz osoby nim kierującej.
2. Jeżeli kierujący pojazdem – sprawca wykroczenia jest osobą korzystającą z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych¹, policjant poprzestaje na pouczeniu.
3. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 2, spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, nie okazała wymaganego dokumentu lub swym zachowaniem okazuje lekceważenie obowiązujących norm prawnych, policjant jest zobowiązany sporządzić notatkę służbową zawierającą szczegółowy opis zdarzenia oraz dane tej osoby. Notatka, po potwierdzeniu przez dyżurnego jednostki, powinna być niezwłocznie przesłana faksem do dyżurnego właściwej komendy wojewódzkiej Policji, który przekazuje ją dyżurnemu Protokołu Dyplomatycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie² oraz dyżurnemu operacyjnemu Komendy Głównej Policji.
4. Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie (np. wyczuwalna woń alkoholu z ust, trudności z zachowaniem równowagi po wyjściu z pojazdu, bełkotliwa mowa), że osoba, o której mowa w

ust. 2, znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu, policjant jest zobowiązany uniemożliwić jej dalszą jazdę. Uniemożliwienie dalszej jazdy może nastąpić w szczególności przez:

- 1) pomoc w przekazaniu pojazdu innej osobie wskazanej przez kontrolowanego,
- 2) wydanie kontrolowanemu polecenia powstrzymania się od kierowania pojazdem,
- 3) zażądania oddania w depozyt kluczyków pojazdu, a w przypadku odmowy i gdy osoba kontrolowana znajduje się poza pojazdem, dopuszcza się uniemożliwienie jej powrotu do pojazdu poprzez blokowanie dostępu do drzwi, jednak bez naruszenia nietykalności tej osoby,
- 4) zablokowanie kontrolowanego pojazdu przy użyciu pojazdu (pojazdów) służbowego Policji lub blokady na koła, jeżeli postępowanie, o którym mowa w pkt 1-3, jest bezskuteczne.
5. Do pojazdu oznaczonego tablicami dyplomatycznymi nie należy wsiadać, nawet w celu wyjęcia kluczyków ze stacyjki.
6. O zdarzeniu, o którym mowa w ust. 4, policjant jest zobowiązany niezwłocznie powiadomić dyżurnego jednostki Policji, który przekazuje tę informację oficerowi dyżurnemu komendy wojewódzkiej Policji, a ten dyżurnemu Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie³ i dyżurnemu operacyjnemu Komendy Głównej Policji. Przepisy pkt 3 stosuje się odpowiednio.
7. Uniemożliwienie dalszej jazdy, o którym mowa w ust. 4, powinno trwać do czasu przekazania kierującego do dyspozycji szefa misji lub urzędu, lub otrzymania innych, wyraźnych dyspozycji przekazanych przez dyżurnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych dyżurnemu komendy wojewódzkiej Policji. Jeżeli policjant otrzyma dyspozycję usunięcia pojazdu, należy zadbać o to, by odbywało się ono bez wsiadania do jego wnętrza.
8. Każda interwencja podejmowana wobec osób korzystających z immunitetów lub przywilejów musi być przeprowadzana taktownie, ale stanowczo, z pełnym poszanowaniem przysługujących im praw.
9. Jeżeli w trakcie kontroli okaże się, że kierującym jest osoba niekorzystająca z immunitetów i przy-

¹ Szefowie i członkowie personelu misji dyplomatycznych, kierownicy urzędów konsularnych i członkowie personelu konsularnego państw obcych oraz inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, korzystający z przywilejów i immunitetów mają obowiązek posiadania i okazywania odpowiednich legitymacji wydanych przez MSZ. Wzór tych dokumentów określono w rozporządzeniu MSZ z dnia 17 czerwca 1998 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 512) i rozporządzeniu MSZ z dnia 16 listopada 2003 r. w sprawie dokumentów oraz wiz dla szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób (Dz. U. nr 225, poz. 2234).

² Aleja Szucha 23, fax nr (0-22) 523 96 17.

³ tel. nr (0-22) 523 90 00.

- wilejów dyplomatycznych lub konsularnych, np. jest to obywatel polski zatrudniony jako kierowca przez placówkę dyplomatyczną czy konsularną, a dysponent pojazdu korzysta z tych immunitetów i przywilejów, policjant przeprowadza kontrolę i wobec kierującego stosuje środki przewidziane prawem.
10. W stosunku do szefów i cudzoziemskiego personelu przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych państw obcych oraz organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów bądź powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności, oraz do innych osób korzystających z tych przywilejów i immunitetów⁴ niedopuszczalne jest:
 - 1) żądanie poddania badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,
 - 2) sprawdzanie stanu technicznego, wyposażenia, ładunku, wymiarów, masy lub nacisku osi pojazdu znajdującego się na drodze,
 - 3) zatrzymanie dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdem lub jego używania.
 11. Zasady określone w ustępach 1-10 mają zastosowanie wobec dyplomatów akredytowanych w państwach trzecich jedynie podczas ich przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu objęcia stanowiska w kraju akredytacji, powrotu na nie lub powrotu do swego własnego kraju.
 12. Jeżeli kontrolowanym pojazdem kieruje osoba korzystająca z immunitetu krajowego, a zatrzymanie nie było spowodowane popełnieniem wykroczenia, należy stosować ogólne zasady dotyczące przeprowadzania kontroli drogowej.
 13. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 12, popełniła wykroczenie, a jego okoliczności nie uzasadniają skierowania do właściwego organu wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności, należy przestać na zastosowaniu środków oddziaływania wychowawczego.
 14. Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie (np. wyuczulna woń alkoholu z ust, trudności z zachowaniem równowagi po wyjściu z pojazdu, bełkotliwa mowa), że osoba, o której mowa w ust. 12, znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu, policjant jest zobowiązany do żądania poddania się badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.
 15. W razie odmowy poddania się badaniu, o którym mowa w ust. 14, policjant nie jest uprawniony do stosowania środków przymusu bezpośredniego w celu doprowadzenia do tego badania.
 16. Jeżeli wobec osób korzystających z immunitetów krajowych zachodzą okoliczności, w których mowa w art. 129 ust. 2 pkt 8 ustawy Prawo o ruchu drogowym⁵, pkt 5 stosuje się odpowiednio.
 17. Policjant wykonujący czynności wobec osób korzystających z immunitetu krajowego sporządza notatkę służbową zawierającą szczegółowy opis zdarzenia oraz dane tej osoby. Notatka, po potwierdzeniu przez dyżurnego jednostki, powinna być niezwłocznie przesłana faksem do dyżurnego właściwej komendy wojewódzkiej Policji, a w odniesieniu do niektórych osób, określonych w ust. 19, dyżurnemu operacyjnemu Komendy Głównej Policji.
 18. Przepisu ust. 17 nie stosuje się, jeżeli w toku czynności policjant nie ujawnił naruszenia prawa lub poprzestał na zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego.
 19. Wykaz osób korzystających z immunitetów krajowych i organów uprawnionych do wydania zgody na ich zatrzymanie lub aresztowanie bądź pociągnięcie do odpowiedzialności oraz osób, co do których notatkę przekazuje się do KGP, określa załącznik do wytycznych.
 20. Każda interwencja podejmowana wobec osób korzystających z immunitetów krajowych musi być przeprowadzona taktownie, ale stanowczo, z pełnym poszanowaniem przysługujących im praw.

Komendant Główny Policji
nadinsp. Leszek Szreder

⁴ Art. 129 ust. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.)

⁵ Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.)

Załącznik
do wytycznych nr 2
Komendanta Głównego Policji
z dnia 25 maja 2004 r.

Wykaz osób korzystających z immunitetów krajowych i organów uprawnionych do wydania zgody na ich zatrzymanie lub aresztowanie bądź pociągnięcie do odpowiedzialności oraz osób, co do których notatkę przekazuje się do KGP

Lp.	Osoba korzystająca z immunitetu	Organ wydający zgodę na zatrzymanie lub aresztowanie bądź pociągnięcie do odpowiedzialności	Notatka do KGP (TAK/NIE)
1.	Poseł	Sejm	TAK
2.	Senator	Senat	TAK
3.	Sędzia	Sąd dyscyplinarny	NIE
4.	Prokurator	przełożony dyscyplinarny	NIE
5.	Członek Trybunału Stanu	Przewodniczący Trybunału Stanu może nakazać zwolnienie	TAK
6.	Sędzia Trybunału Konstytucyjnego	Prezes Trybunału Konstytucyjnego może nakazać zwolnienie	TAK
7.	Rzecznik Praw Obywatelskich	Marszałek Sejmu może nakazać zwolnienie	TAK
8.	Rzecznik Praw Dziecka	Marszałek Sejmu może nakazać zwolnienie	TAK
9.	Prezes NIK	Marszałek Sejmu może nakazać zwolnienie	TAK
10.	Prezes IPN	Marszałek Sejmu może nakazać zwolnienie	TAK
11.	GIODO	Marszałek Sejmu może nakazać zwolnienie	TAK

Wykaz aktów prawnych wydanych przez Komendanta Głównego Policji, nieopublikowanych w Dzienniku Urzędowym Komendy Głównej Policji nr 9

- Zarządzenie nr 455/2004 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.**
- Zarządzenie nr 456/2004 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.**
- Zarządzenie nr 457/2004 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.**
- Zarządzenie nr 458/2004 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.**
- Zarządzenie nr 459/2004 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.**
- Zarządzenie nr 460/2004 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.**
- Zarządzenie nr 461/2004 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.**
- Zarządzenie nr 462/2004 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie po-**

- racyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
32. **Zarządzenie nr 486/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
 33. **Zarządzenie nr 487/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
 34. **Zarządzenie nr 488/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
 35. **Zarządzenie nr 489/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
 36. **Zarządzenie nr 490/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
 37. **Zarządzenie nr 491/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych uzyskanych połączeń telefonicznych i abonentów telefonów.
 38. **Zarządzenie nr 493/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
 39. **Zarządzenie nr 499/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
 40. **Zarządzenie nr 500/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
 41. **Decyzja nr 166/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie rozwiązania grupy operacyjno-śledczej.
 42. **Decyzja nr 167/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie powołania zespołu ds. ujednoczenia systemu szkoleń z języka angielskiego w Policji oraz opracowania i standaryzacji testów egzaminacyjnych z języka angielskiego, dostosowanych do wymogów Unii Europejskiej określonych w dokumencie Council of Europe „European Framework of Reference for Languages”, potwierdzających kwalifikacje językowe polskich policjantów.
 43. **Decyzja nr 168/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie powołania Głównego Komisji Inwentaryzacyjnej w Komendzie Głównego Policji.
 44. **Decyzja nr 169/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 12 maja 2004 r. zmieniająca decyzję w sprawie powołania grupy operacyjno-śledczej.
 45. **Decyzja nr 170/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie powołania grupy operacyjno-śledczej.
 46. **Decyzja nr 171/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 126/Cam/04/AW.
 47. **Decyzja nr 174/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie powołania na zgrupowanie reprezentacji polskiej Policji w judo, które odbędzie się w Szczytnie w terminie od 28 maja do 6 czerwca 2004 r.
 48. **Decyzja nr 175/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie dokonywania czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do pracowników Komendy Głównej Policji.
 49. **Decyzja nr 177/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 133/Błil/04/JG.
 50. **Decyzja nr 178/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie powołania grupy operacyjno-śledczej.
 51. **Decyzja nr 179/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 124/Cmt/04/JM.
 52. **Decyzja nr 180/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 132/CLKt/04/JB.
 53. **Decyzja nr 181/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 134/Błil/04/RC.
 54. **Decyzja nr 182/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 135/Ckt/04/RS.
 55. **Decyzja nr 183/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 136/Cmt/04/EM.
 56. **Decyzja nr 186/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 21 maja 2004 r. w sprawie udzielenia upoważnienia do realizacji niektórych zadań

w zakresie gospodarki finansowej Komendy Głównej Policji.

57. **Decyzja nr 187/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie organizacji i przeprowadzenia transgranicznego ćwiczenia dowódczo-sztabowego z udziałem wydzielonych sił i środków Policji polskiej, przy współudziale wydzielonych jednostek Policji niemieckiej.
58. **Decyzja nr 188/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie powołania zespołu do opracowania wzoru kamizelki dla nieumundurowanych policjantów oraz oznaczenia pojazdów operacyjnych – umożliwiających identyfikację Policji.
59. **Decyzja nr 189/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie powo-
- łania komisji przetargowej do postępowania nr 138/BKiS/04/MK.
60. **Decyzja nr 190/2004 Zastępcy Komendanta Głównego Policji** z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie powołania zespołu zadaniowego odpowiedzialnego za sprawne i terminowe przeprowadzenie postępowań o udzielenie zamówień publicznych finansowanych z funduszu Schengen.
61. **Decyzja nr 00191/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 27 maja 2004 r. zmieniająca decyzję w sprawie ustanowienia dysponentów funduszu operacyjnego I stopnia.
62. **Decyzja nr 194/2004 Komendanta Głównego Policji** z dnia 31 maja 2004 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 137/Ckt/04/AW.

Wydawca: Komenda Główna Policji
Redakcja i rozpowszechnianie: Komenda Główna Policji, Biuro Gabinet Komendanta Głównego Policji,
02-624 Warszawa, ul. Puławska 148/150, tel. wew. 133-85, 125-48, 147-49, fax 130-97
Skład i druk: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Centrum Szkolenia Policji w Legionowie
05-121 Legionowo 3, ul. Zegrzyńska 121, tel. 604-31-66, 604-33-72

Tłoczono z polecenia Komendanta Głównego Policji w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Centrum Szkolenia Policji w Legionowie, ul. Zegrzyńska 121
